

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 60

15. maj 2017

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2017/C 151/01   Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2017/C 151/02   Zadeva C-158/14: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken (Predhodno odločanje — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Skupno stališče 2001/931/SZVP — Okvirni sklep 2002/475/PNZ — Uredba (ES) št. 2580/2001 — Člen 2(3) — Uvrstitev organizacije „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ na seznam oseb, skupin in subjektov, vpletenih v teroristična dejanja — Vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša na veljavnost te uvrstitve — Skladnost z mednarodnim humanitarnim pravom — Pojem „teroristično dejanje“ — Dejavnosti oboroženih sil v obdobju oboroženega spopada) 2

2017/C 151/03   Zadeva C-157/15: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie – Belgija) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Diskriminacija zaradi vere ali prepričanja — Pravilnik podjetja, s katerim je delavcem prepovedano nošenje vidnih političnih, filozofskih in verskih znakov na delovnem mestu — Neposredna diskriminacija — Neobstoj — Posredna diskriminacija — Prepoved nošenja muslimanske naglavne rute, izrečena delavki) 3

2017/C 151/04	Zadeva C-162/15 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 – Evonik Degussa GmbH/Evropska komisija (Pritožba — Konkurenca — Člena 101 in 102 PDEU — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 30 — Odločba Komisije, s katero je bil ugotovljen nezakoniti kartel na evropskem trgu vodikovega peroksida in perborata — Objava razširjene nezaupne različice te odločbe — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje nekaterih informacij — Mandat pooblaščenca za zaslišanje — Sklep 2011/695/EU — Člen 8 — Zaupnost — Varstvo poklicne tajnosti — Člen 339 PDEU — Pojem „poslovne skrivnosti ali druge zaupne informacije“ — Informacije, ki izvirajo iz prošnje za prizanesljivost — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje — Legitimno pričakovanje)	4
2017/C 151/05	Zadeva C-188/15: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l’homme (ADDH)/Micropole SA, nekdanja Micropole Univers SA (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Diskriminacija zaradi vere ali prepričanja — Bistvena in odločilna zahteva za neki poklic — Pojem — Želja stranke, naj storitev ne opravlja več delavka, ki nosi muslimansko naglavno ruto)	4
2017/C 151/06	Zadeva C-323/15 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACh ChemAdvice GmbH, Evropska agencija za kemikalije, Sitre Srl, Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija (Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (Uredba REACH) — Člen 57 (f) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Enakovredna stopnja zaskrbljenosti — Cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid, cis cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid in trans cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid)	5
2017/C 151/07	Zadeva C-324/15 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/New Japan Chemical, REACh ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Evropska agencija za kemikalije, Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija (Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (Uredba REACH) — Člen 57(f) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Enakovredna stopnja zaskrbljenosti — Anhidrid heksahidrometil ftalne kisline, anhidrid heksahidro 4 metil ftalne kisline, anhidrid heksahidro 1 metil ftalne kisline in anhidrid heksahidro 3 metil ftalne kisline)	6
2017/C 151/08	Zadeva C-414/15 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede/Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Pritožba — Državne pomoči — Obstoječe pomoči — Člen 108(1) PDEU — Sheme pomoči zadrugam za socialna stanovanja — Uredba (ES) št. 659/1999 — Členi 17, 18 in 19 — Presoja združljivosti obstoječe sheme pomoči z notranjim trgov, ki jo opravi Komisija — Predlog za primerne ukrepe — Zaveze, ki jih sprejmejo nacionalni organi za uskladitev s pravom Unije — Odločba o združljivosti — Obseg sodnega nadzora — Pravni učinki)	6
2017/C 151/09	Zadeva C-415/15 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Pritožba — Državne pomoči — Obstoječe pomoči — Člen 108(1) PDEU — Sheme pomoči zadrugam za socialna stanovanja — Uredba (ES) št. 659/1999 — Členi 17, 18 in 19 — Presoja združljivosti obstoječe sheme pomoči z notranjim trgov, ki jo opravi Komisija — Predlog za primerne ukrepe — Zaveze, ki jih sprejmejo nacionalni organi za uskladitev s pravom Unije — Odločba o združljivosti — Obseg sodnega nadzora — Pravni učinki)	7
2017/C 151/10	Zadeva C-493/15: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi (Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost — Člen 4(3) PEU — Šesta direktiva — Državne pomoči — Postopek odpisa dolgov fizičnim osebam v stečaju (esdebitazione) — Neizterljivost dolgov, ki izhajajo iz DDV)	7

2017/C 151/11	Zadeva C-528/15: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor (Predhodno odločanje — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Uredba (EU) št. 604/2013 (Dublin III) — Člen 28(2) — Pridržanje za predajo — Člen 2(n) — Znatna nevarnost pobega — Objektivna merila — Neobstoj pravne opredelitve)	8
2017/C 151/12	Zadeva C-536/15: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/22/ES — Člen 25(2) — Telefonske imeniške storitve in zagotavljanje imenikov — Direktiva 2002/58/ES — Člen 12 — Naročniški imeniki — Dajanje na razpolago osebnih podatkov o naročnikih za namene zagotavljanja javno dostopnih telefonskih imeniških storitev in imenikov — Soglasje naročnika — Razlikovanje glede na državo članico, v kateri se opravljajo storitve zagotavljanja javno dostopnih telefonskih imeniških storitev in imenikov — Načelo prepovedi diskriminacije)	9
2017/C 151/13	Zadeva C-563/15: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 15. marca 2017 – Evropska komisija/Kraljevina Španija (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/98/ES — Člena 13 in 15 — Ravnanje z odpadki — Varstvo zdravja ljudi in okolja — Odgovornost — Odlagališča)	9
2017/C 151/14	Zadeva C-3/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat (Predhodno odločanje — Pravo Unije — Pravice, podeljene posameznikom — Kršitev s strani sodišča — Vprašanja za predhodno odločanje — Predložitev Sodišču — Nacionalno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji) .	10
2017/C 151/15	Zadeva C-47/16: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss“ SIA „Predhodno odločanje — Carinska unija — Carinski zakonik Skupnosti — Člen 220(2)(b) — Naknadna izterjava uvoznih dajatev — Legitimno pričakovanje — Pogoji uporabe — Napaka carinskih organov — Obveznost uvoznika, da ravna v dobri veri in preveri okoliščine, v katerih je bilo izdano potrdilo o poreklu „obrazec A“ — Dokazna sredstva — Obvestilo Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)“	11
2017/C 151/16	Zadeva C-138/16: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Handelsgericht Wien – Avstrija) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH (Predhodno odločanje — Intelektualna lastnina — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi — Direktiva 2001/29/ES — Pravica priobčnitve del javnosti — Člen 3(1) — Izjeme in omejitve — Člen 5(3)(o) — Prenos televizijskih oddaj prek lokalnega kablanskega omrežja — Nacionalna ureditev, ki določa izvzete za inštalacije, ki omogočajo dostop največ 500 naročnikom, in za ponovni prenos oddaj javne radiodifuzije na nacionalnem ozemlju)	12
2017/C 151/17	Zadeva C-211/16: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italija) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Načelo davčne nevtralnosti — Nacionalna ureditev, ki določa najvišji znesek, s katerim se omeji vračilo ali kompenzacija dobropisa ali presežka davka na dodano vrednost)	13

2017/C 151/18	Zadeva C-253/16: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA in drugi (Predhodno odločanje — Člen 96 PDEU — Uporabljenost — Nacionalna zakonodaja, ki ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje dajanje na voljo posameznih sedežev — Nacionalna zakonodaja, ki ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje, da vnaprej določijo svoj cilj — Nacionalna zakonodaja, ki ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje nagovarjanje)	13
2017/C 151/19	Zadeva C-615/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 28. novembra 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	Zadeva C-26/17 P: Pritožba, ki jo je Birkenstock Sales GmbH vložila 19. januarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. novembra 2016 v zadevi T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/ Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)	14
2017/C 151/21	Zadeva C-32/17 P: Pritožba, ki jo je Apcoa Parking Holdings GmbH vložila 23. januarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 8. novembra 2016 v združenih zadevah T-268/15 in T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)	15
2017/C 151/22	Zadeva C-74/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgerichts Düsseldorf (Nemčija) 10. februarja 2017 – Jonathan Heintges/Germanwings GmbH	17
2017/C 151/23	Zadeva C-75/17 P: Pritožba, ki jo je Fiesta Hotels & Resorts, S.L.vložila 9. februarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 30. novembra 2016 v zadevi T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/ EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)	17
2017/C 151/24	Zadeva C-76/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija) 13. februarja 2017 – SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	Zadeva C-94/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 23. februarja 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.	19
2017/C 151/26	Zadeva C-96/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Terrassa (Španija) 22. februar 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consorti Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	Zadeva C-102/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de Contas (Portugalska) 28. februarja 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público	21
2017/C 151/28	Zadeva C-121/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 8. marca 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK), ki trguje kot „Mylan“/Gilead Sciences Inc.	21
2017/C 151/29	Zadeva C-122/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Irska) 9. marca 2017 – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General	22
2017/C 151/30	Zadeva C-127/17: Tožba, vložena 10. marca 2017 – Evropska komisija/Republika Poljska	22
2017/C 151/31	Zadeva C-128/17: Tožba, vložena 10. marca 2017 – Republika Poljska/Evropski parlament in Svet Evropske unije	24

2017/C 151/32	Zadeva C-138/17 P: Pritožba, ki jo je Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije, vložila 17. marca 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 10. januarja 2017 v zadevi T-577/14, Gascogne Sack Deutschland in Gascogne/Evropska unija	25
2017/C 151/33	Zadeva C-146/17 P: Pritožba, ki sta jo Gascogne Sack Deutschland GmbH in Gascogne S.A. vložili 22. marca 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 10. januarja 2017 v zadevi T-577/14, Gascogne Sack Deutschland in Gascogne/Evropska unija	26
Splošno sodišče		
2017/C 151/34	Zadeva T-681/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – El-Qaddafi/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti zoper Libijo — Zamrznitev sredstev — Omejitev vstopa na ozemlje Unije in prehoda prek njega — Ohranitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve)	28
2017/C 151/35	Zadeva T-112/15 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. marca 2017 – Grčija/Komisija (EKUJS — Jamstveni oddelek — EKJS in EKSRP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Uredba (ES) št. 796/2004 — Shema pomoči na površino — Pojem trajnih pašnikov — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost — Pavšalni finančni popravek — Odštetje prejšnjega popravka)	29
2017/C 151/36	Zadeva T-210/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Deutsche Telekom/Komisija (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi s postopkom uporabe pravil o konkurenci — Zavrnitev dostopa — Obveznost obrazložitve — Izjema glede varstva poslovnih interesov tretjih strank — Izjema glede varstva ciljev inšpekcij, preiskav in revizije — Prevladujoč javni interes — Posvetovanje s tretjimi strankami — Preglednost — Neobstoj odgovora na potrdilno prošnjo v roku)	29
2017/C 151/37	Zadeva T-387/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Besedna znamka Evropske unije J AND JOY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka joy SPORTSWEAR — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	30
2017/C 151/38	Zadeva T-388/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN – JOY) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Besedna znamka Evropske unije JN-JOY — Prejšnja figurativna nacionalna znamka joy SPORTSWEAR — relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	31
2017/C 151/39	Zadeva T-389/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Figurativna znamka Evropske unije J&JOY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka joy SPORTSWEAR — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	31
2017/C 151/40	Zadeva T-501/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – Nizozemska/Komisija (EKJS in EKSRP — Odhodki izključeni iz financiranja — Integrirani administrativni in kontrolni sistem — Znižanja in izključitev iz plačil v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti — Manjše neupoštevanje — Člen 24(2) Uredbe (ES) št. 73/2009 — Člen 71(3) Uredbe (ES) št. 1122/2009 — Dokazno breme — Razlaga priloge II k Uredbi (ES) št. 73/2009)	32

2017/C 151/41	Zadeva T-538/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije REGENT UNIVERSITY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka REGENT'S COLLEGE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009)	33
2017/C 151/42	Zadeva T-638/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije ALCOLOCK — Besedna znamka Združenega kraljestva ALCOLOCK — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(a) in (b) ter člen 53(1)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke)	33
2017/C 151/43	Zadeva T-733/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Portugalska/Komisija (Neizvršitev sodbe Sodišča, v kateri je ugotovljena neizpolnitev obveznosti države — Denarna kazen — Sklep o plačilu denarne kazni — Odprava spornega nacionalnega ukrepa — Datum prenehanja neizpolnitve obveznosti)	34
2017/C 151/44	Zadeva T-28/16 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2017 – Nemčija/Komisija (EKJS in EKSRP — Izdatki, izključeni iz financiranja — Razvoj podeželja — Komasacije, arondacije in obnove vasi — Merila za izbor aktivnosti — Načelo lojalnega sodelovanja — Subsidiarnost — Legitimno pričakovanje — Sorazmernost — Obveznost obrazložitve)	34
2017/C 151/45	Zadeva T-209/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 30. marca 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Prijava besedne znamke Evropske unije APAX PARTNERS — Prejšnja mednarodna besedna znamka APAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost storitev — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009)	35
2017/C 151/46	Zadeva T-215/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Figurativna znamka AMPHIBIAN — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Neopisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009)	36
2017/C 151/47	Zadeva T-117/17: Tožba, vložena 23. februarja 2017 – Proximus/Svet	36
2017/C 151/48	Zadeva T-124/17: Tožba, vložena 22. februarja 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton/ECB	37
2017/C 151/49	Zadeva T-161/17: Tožba, vložena 11. marca 2017 – Le Pen/Parlament	38
2017/C 151/50	Zadeva T-166/17: Tožba, vložena 8. marca 2017 – EKETA/Komisija	39
2017/C 151/51	Zadeva T-168/17: Tožba, vložena 16. marca 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/ Komisija	40
2017/C 151/52	Zadeva T-169/17: Tožba, vložena 17. marca 2017 – Pethke/EUIPO	40
2017/C 151/53	Zadeva T-177/17: Tožba, vložena 15. marca 2017 – EKETA/Komisija	41
2017/C 151/54	Zadeva T-183/17: Tožba, vložena 21. marca 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Upodobitev moškega v regionalni noši)	42
2017/C 151/55	Zadeva T-189/17: Tožba, vložena 20. marca 2017 – EKETA/Komisija	43
2017/C 151/56	Zadeva T-190/17: Tožba, vložena 22. marca 2017 – EKETA/Komisija	44

2017/C 151/57	Zadeva T-195/17: Tožba, vložena 27. marca 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Shade of pink)	44
2017/C 151/58	Zadeva T-196/17: Tožba, vložena 27. marca 2017 – Naftogaz of Ukraine/Komisija	45
2017/C 151/59	Zadeva T-197/17: Tožba, vložena 28. marca 2017 – Abel in drugi/Komisija	46
2017/C 151/60	Zadeva T-198/17: Tožba, vložena 29. marca 2017 – EKETA/Komisija	47

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2017/C 151/01)***Zadnja objava**

UL C 144, 8.5.2017

Prejšnje objave

UL C 129, 24.4.2017

UL C 121, 18.4.2017

UL C 112, 10.4.2017

UL C 104, 3.4.2017

UL C 95, 27.3.2017

UL C 86, 20.3.2017

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State – Nizozemska) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken

(Zadeva C-158/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Skupno stališče 2001/931/SZVP — Okvirni sklep 2002/475/PNZ — Uredba (ES) št. 2580/2001 — Člen 2(3) — Uvrstitev organizacije „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ na seznam oseb, skupin in subjektov, vpletenih v teroristična dejanja — Vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša na veljavnost te uvrstitve — Skladnost z mednarodnim humanitarnim pravom — Pojem „teroristično dejanje“ — Dejavnosti oboroženih sil v obdobju oboroženega spopada)

(2017/C 151/02)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: A, B, C, D

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Minister van Buitenlandse Zaken

Izrek

1. V smislu sodne prakse, ki temelji na sodbah z dne 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), in z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), ni očitno, da bi bile ničnostne tožbe – ki bi jih zoper Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 610/2010 z dne 12. julija 2010 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1285/2009 ali zoper akte Unije, ki so bili sprejeti pred to izvedbeno uredbo in ki se nanašajo na uvrstitev subjekta „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ na seznam iz člena 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu, pri Splošnem sodišču Evropske unije vložile osebe v položaju, kakršen je položaj pritožnikov iz postopka v glavni stvari – dopustne.

2. Ker Skupno stališče Sveta 2001/931/SZVP z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu in Uredba št. 2580/2001 ne nasprotujeta temu, da dejavnosti oboroženih sil v obdobju oboroženega spopada v smislu mednarodnega humanitarnega prava pomenijo „teroristična dejanja“ v smislu teh aktov Unije, dejstvo, da dejavnosti subjekta „Osvobodilni tigri tamilskega Eelama (LTTE)“ lahko pomenijo te dejavnosti, ne vpliva na veljavnost Izvedbene uredbe št. 610/2010 in aktov Unije, ki so bili sprejeti pred to izvedbeno uredbo in ki se nanašajo na uvrstitev iz točke 1 tega izreka.

(¹) UL C 194, 24.6.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie – Belgija) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

(Zadeva C-157/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Diskriminacija zaradi vere ali prepričanja — Pravilnik podjetja, s katerim je delavcem prepovedano nošenje vidnih političnih, filozofskih in verskih znakov na delovnem mestu — Neposredna diskriminacija — Neobstoj — Posredna diskriminacija — Prepoved nošenja muslimanske naglavne rute, izrečena delavki)

(2017/C 151/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van Cassatie

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici v kasacijskem postopku: Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: G4S Secure Solutions NV

Izrek

Člen 2(2)(a) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da prepoved nošenja muslimanske naglavne rute, ki izhaja iz internega pravila zasebnega podjetja, s katerim je prepovedano vidno nošenje vsakršnega političnega, filozofskega in verskega znaka na delovnem mestu, ne pomeni neposredne diskriminacije, ki bi temeljila na veri ali prepričanju v smislu te direktive.

Vendar lahko tako interno pravilo zasebnega podjetja pomeni posredno diskriminacijo v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/78, če se dokaže, da so zaradi navidezno nevtralne obveznosti, ki jo določa, osebe določene vere ali prepričanja dejansko v slabšem položaju, razen če ga objektivno upravičuje legitimen cilj, kot je politika politične, filozofske in verske nevtralnosti, ki jo delodajalec vodi v razmerju do svojih strank, in če so ukrepi za uresničitev tega cilja primerni in potrebni, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 205, 22.6.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 – Evonik Degussa GmbH/Evropska komisija(Zadeva C-162/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Člena 101 in 102 PDEU — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 30 — Odločba Komisije, s katero je bil ugotovljen nezakoniti kartel na evropskem trgu vodikovega peroksida in perborata — Objava razširjene nezaupne različice te odločbe — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje nekaterih informacij — Mandat pooblaščenca za zaslišanje — Sklep 2011/695/EU — Člen 8 — Zaupnost — Varstvo poklicne tajnosti — Člen 339 PDEU — Pojem „poslovne skrivnosti ali druge zaupne informacije“ — Informacije, ki izvirajo iz prošnje za prizanesljivost — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje — Legitimno pričakovanje)

(2017/C 151/04)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evonik Degussa GmbH (zastopniki: C. Steinle, C. von Köckritz in A. Richter, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: G. Meessen, M. Kellerbauer in F. van Schaik, agenti)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 28. januarja 2015, Evonik Degussa/Komisija (T 341/12, EU:T:2015:51), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče presodilo, da se je pooblaščenec za zaslišanje upravičeno izrekel za nepristojnega za odgovor na nasprotovanja, ki jih je družba Evonik Degussa GmbH na podlagi spoštovanja načel legitimnih pričakovanj in enakega obravnavanja podala zoper nameravano objavo podrobnejše nezaupne različice Odločbe Komisije C(2006) 1766 final z dne 3. maja 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP proti podjetjem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA in Arkema SA (zadeva št. COMP/F/38.620 – vodikov peroksid in perborat).
2. V preostalem se pritožba zavrne.
3. Sklep Komisije C(2012) 3534 final z dne 24. maja 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki jo je vložila družba Evonik Degussa GmbH, se razglasi za ničen v delu, v katerem se je pooblaščenec za zaslišanje izrekel za nepristojnega za odgovor na nasprotovanja, navedena v točki 1 izreka te sodbe.
4. Družba Evonik Degussa GmbH in Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 198, 15.6.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 14. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)/Micropole SA, nekdanja Micropole Univers SA(Zadeva C-188/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Diskriminacija zaradi vere ali prepričanja — Bistvena in odločilna zahteva za neki poklic — Pojem — Želja stranke, naj storitev ne opravlja več delavka, ki nosi muslimansko naglavno ruto)

(2017/C 151/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Druga stranka v postopku: Micropole SA, nekdanja Micropole Univers SA

Izrek

Člen 4(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da volje delodajalca upoštevati željo stranke, naj storitev navedenega delodajalca ne opravlja več delavka, ki nosi muslimansko naglavno ruto, ni mogoče šteti za bistveno in odločilno zahtevo za neki poklic v smislu te določbe.

(¹) UL C 221, 6.7.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Evropska agencija za kemikalije, Sitre Srl, Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija

(Zadeva C-323/15 P) (¹)

(Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (Uredba REACH) — Člen 57(f) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Enakovredna stopnja zaskrbljenosti — Cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid, cis cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid in trans cikloheksan 1,2 dikarboksilni anhidrid)

(2017/C 151/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Polynt SpA (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika)

Druge stranke v postopku: New Japan Chemical (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), REACH ChemAdvice GmbH, (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), Sitre Srl (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in C. Buchanan, W. Broere, in T. Zbihlej, agenti, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. Schillemans in M. Bulterman, agentki), Evropska komisija (zastopnika: D. Kukovec in K. Mifsud-Bonnici, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Polynt SpA se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške, nastale Evropski agenciji za kemikalije (ECHA).
3. Kraljevina Nizozemska in Evropska Komisija nosita svoje stroške.
4. Družbi New Japan Chemical in REACH ChemAdvice nosita svoje stroške.

(¹) UL C 311, 21.9.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Evropska agencija za kemikalije, Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija

(Zadeva C-324/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (Uredba REACH) — Člen 57(f) — Avtorizacija — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Enakovredna stopnja zaskrbljenosti — Anhidrid heksahidrometil ftalne kisline, anhidrid heksahidro 4 metil ftalne kisline, anhidrid heksahidro 1 metil ftalne kisline in anhidrid heksahidro 3 metil ftalne kisline)

(2017/C 151/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Prtožniki: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika)

Druge stranke v postopku: New Japan Chemical (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), REACH ChemAdvice GmbH, (zastopnika: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), Sitre Srl (zastopniki: C. Mereu in M. Grunchard, odvetnika), Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopnika: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere in T. Zbihlej, agenti, skupaj z J. Stuyck, odvetnik), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. Schillemans in M. Bulterman, agenta), Evropska komisija (zastopnika: D. Kukovec in K. Mifsud-Bonnici, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbama Hitachi Chemical Europe GmbH in Polynt SpA se naloži, da poleg svojih stroškov nosita še stroške, nastale Evropski agencije za kemikalije (ECHA).
3. Kraljevina Nizozemska in Evropska Komisija nosita svoje stroške.
4. Družbi New Japan Chemical in REACH ChemAdvice GmbH nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 311, 21.9.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede/Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Zadeva C-414/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Obstoječe pomoči — Člen 108(1) PDEU — Sheme pomoči zadrugam za socialna stanovanja — Uredba (ES) št. 659/1999 — Členi 17, 18 in 19 — Presoja združljivosti obstoječe sheme pomoči z notranjim trgov, ki jo opravi Komisija — Predlog za primerne ukrepe — Zaveze, ki jih sprejmejo nacionalni organi za uskladitev s pravom Unije — Odločba o združljivosti — Obseg sodnega nadzora — Pravni učinki)

(2017/C 151/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Prtožnice: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede (zastopniki: L. Hancher, E. Besselink in P. Glazener, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in P. J. Loewenthal, agenta), Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (zastopnik: M. Meulenbelt, odvetnik)

Izrek

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. maja 2015, *Stichting Woonlinie in drugi/Komisija (T-202/10 RENV, neobjavljen, EU:T:2015:287)*, se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 337, 12.10.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Evropska komisija, Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Zadeva C-415/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Obstoječe pomoči — Člen 108(1) PDEU — Sheme pomoči zadrugam za socialna stanovanja — Uredba (ES) št. 659/1999 — Členi 17, 18 in 19 — Presoja združljivosti obstoječe sheme pomoči z notranjim trgov, ki jo opravi Komisija — Predlog za primerne ukrepe — Zaveze, ki jih sprejmejo nacionalni organi za uskladitev s pravom Unije — Odločba o združljivosti — Obseg sodnega nadzora — Pravni učinki)

(2017/C 151/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Pritožnice: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (zastopniki: L. Hancher, E. Besselink in P. Glazener, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in P.-J. Loewenthal, agenta), Kraljevina Belgija, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (zastopnik: M. Meulenbelt, odvetnik)

Izrek

1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. maja 2015, *Stichting Woonlinie in drugi/Komisija (T-203/10 RENV, neobjavljen, EU:T:2015:286)*, se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 337, 12.10.2015.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi

(Zadeva C-493/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost — Člen 4(3) PEU — Šesta direktiva — Državne pomoči — Postopek odpisa dolgov fizičnim osebam v stečaju (esdebitazione) — Neizterljivost dolgov, ki izhajajo iz DDV)

(2017/C 151/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Agenzia delle Entrate

Nasprotna stranka: Marco Identi

Izrek

Pravo Unije, natančneje člen 4(3) PEU, člena 2 in 22 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ter pravila s področja državnih pomoči, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se dolgovi, ki izhajajo iz davka na dodano vrednost, razglasijo za neizterljive na podlagi uporabe nacionalne ureditve, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero je določen postopek odpisa dolgov, v skladu s katerim lahko sodišče pod nekaterimi pogoji dolgove fizične osebe, ki ob koncu stečajnega postopka, ki je bil voden v zvezi s to osebo, ostanejo neplačani, razglasi za neizterljive.

⁽¹⁾ UL C 406, 7.12.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Zadeva C-528/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito — Uredba (EU) št. 604/2013 (Dublin III) — Člen 28(2) — Pridržanje za predajo — Člen 2(n) — Znatna nevarnost pobega — Objektivna merila — Neobstoj pravne opredelitve)

(2017/C 151/11)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Tožene stranke: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Izrek

Člen 2(n) v povezavi s členom 28(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da državam članicam nalagata, da morajo v splošno zavezujoči določbi določiti objektivna merila, na katerih temeljijo razlogi za sum pobega prosilca za mednarodno zaščito, v zvezi s katerim poteka postopek predaje. Če take določbe ni, člena 28(2) te uredbe ni mogoče uporabiti.

⁽¹⁾ UL C 16, 18.1.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Zadeva C-536/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/22/ES — Člen 25(2) — Telefonske imeniške storitve in zagotavljanje imenikov — Direktiva 2002/58/ES — Člen 12 — Naročniški imeniki — Dajanje na razpolago osebnih podatkov o naročnikih za namene zagotavljanja javno dostopnih telefonskih imeniških storitev in imenikov — Soglasje naročnika — Razlikovanje glede na državo članico, v kateri se opravljajo storitve zagotavljanja javno dostopnih telefonskih imeniških storitev in imenikov — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2017/C 151/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

ob udeležbi: European Directory Assistance NV

Izrek

1. Člen 25(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, je treba razlagati tako, da pojem „zahteve“ iz tega člena zajema tudi zahtevo podjetja s sedežem v državi članici – ki ni država članica, v kateri imajo sedeže podjetja, ki naročnikom dodeljujejo telefonske številke – ki zaprosi za ustrezne informacije, s katerimi razpolagajo navedena podjetja, za zagotavljanje javno dostopnih telefonskih imeniških storitev in imenikov v tej državi članici in/ali drugih državah članicah.
2. Člen 25(2) Direktive 2002/22, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da podjetje, ki naročnikom dodeljuje telefonske številke in ki mora v skladu z nacionalno zakonodajo pridobiti soglasje naročnikov za uporabo njihovih podatkov za zagotavljanje imeniških storitev in imenikov, prošnjo za soglasje oblikuje tako, da navedeni naročniki soglasje za to uporabo dajo ločeno glede na državo članico, v kateri podjetja, ki lahko zahtevajo informacije iz tega člena, opravljajo svoje storitve.

⁽¹⁾ UL C 27, 25.1.2016.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 15. marca 2017 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-563/15) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/98/ES — Člena 13 in 15 — Ravnanje z odpadki — Varstvo zdravja ljudi in okolja — Odgovornost — Odlagališča)

(2017/C 151/13)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Havas in R. Tricot, agentki)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Gavela Llopis, agentka)

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da glede odlagališč Torremolinos (Málaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife), Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife), Las Rosas (Güümar, Tenerife), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife), Barranco del Carmen (Sta. Cruz de la Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Agulo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancón (Castille-La Manche), Galve de Sorbe (Castille-La Manche), Hiendelaencina (Castille-La Manche), Tamajón (Castille-La Manche), El Casar (Castille-La Manche), Cardenosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de la Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) in El Labradorcico (Águilas) ni sprejela potrebnih ukrepov za zagotovitev, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali, in da občine odpadke, odložene na njihovem ozemlju, obdelajo same ali da jih za njih obdelajo trgovec ali ustanova ali podjetje, ki obdeluje odpadke, ali da za njih obdelavo uredi zasebni ali javni zbiralec odpadkov v skladu s členoma 4 in 13 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 13 in 15(1) te direktive.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 16, 18.1.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat

(Zadeva C-3/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravo Unije — Pravice, podeljene posameznikom — Kršitev s strani sodišča — Vprašanja za predhodno odločanje — Predložitev Sodišču — Nacionalno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji)

(2017/C 151/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lucio Cesare Aquino

Tožena stranka: Belgische Staat

Izrek

1. Člen 267, tretji odstavek, PDEU je treba razlagati tako, da sodišča, zoper odločbe katerega je na podlagi nacionalnega prava dopustno vložiti pravno sredstvo, ni mogoče šteti za sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, kadar kasacijska pritožba zoper odločbo tega sodišča ni bila preizkušena zato, ker je pritožnica pritožbo umaknila.
2. Na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.
3. Člen 267, tretji odstavek, PDEU je treba razlagati tako, da lahko sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, opusti predložitev vprašanja za predhodno odločanje Sodišču, če se kasacijska pritožba na podlagi pravil, ki urejajo postopek pred tem sodiščem, zavrže kot nedopustna, pri čemer je treba spoštovati načeli enakovrednosti in učinkovitosti.

⁽¹⁾ UL C 136, 18.4.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss“ SIA

(Zadeva C-47/16) ⁽¹⁾

„Predhodno odločanje — Carinska unija — Carinski zakonik Skupnosti — Člen 220(2)(b) — Naknadna izterjava uvoznih dajatev — Legitimno pričakovanje — Pogoji uporabe — Napaka carinskih organov — Obveznost uvoznika, da ravna v dobri veri in preveri okoliščine, v katerih je bilo izdano potrdilo o poreklu „obrazec A“ — Dokazna sredstva — Obvestilo Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)“

(2017/C 151/15)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Tožena stranka: „Veloserviss“ SIA

Izrek

1. Člen 220(2)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, je treba razlagati tako, da lahko uvoznik, ki se sklicuje na svojo dobrovernost, na podlagi te določbe z opiranjem na legitimna pričakovanja naknadni vknjižbi uvoznih dajatev nasprotuje le, če so kumulativno izpolnjeni trije pogoji. Najprej, to, da datatve niso bile plačane, mora biti posledica napake pristojnih organov samih, dalje, ta napaka mora biti taka, da od zavezanca za plačilo, ki ravna v dobri veri, ni razumno pričakovati, da jo bo odkril, in nazadnje, ta zavezanec mora upoštevati vse določbe, ki jih veljavni predpisi določajo za njegovo carinsko deklaracijo. Taka legitimna pričakovanja niso podana, med drugim, kadar uvoznik, čeprav obstajajo očitni razlogi za dvom o pravilnosti potrdila o poreklu „obrazec A“, ni po svojih najboljših močeh preveril okoliščin, v katerih je bilo to potrdilo izdano, da bi ugotovil, ali so bili ti dvomi utemeljeni. Taka obveznost pa ne pomeni, da bi moral uvoznik na splošno sistematično preverjati okoliščine, v katerih so carinski organi države izvoza izdali potrdilo o poreklu „obrazec A“. Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju vseh konkretnih okoliščin spora v glavni stvari presoditi, ali so ti trije pogoji v tej zadevi izpolnjeni.

2. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da je mogoče v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi podatkov, vsebovanih v obvestilu Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), sklepati, da uvoznik na podlagi te določbe s sklicevanjem na legitimna pričakovanja ne more upravičeno nasprotovati naknadni vknjižbi uvoznih dajatev. Če pa tako obvestilo vsebuje le splošen opis spornega položaja – kar mora preveriti nacionalno sodišče – zgolj to obvestilo ne more zadostovati za to, da bi se v pravno zadostni meri dokazalo, da so ti pogoji z vseh vidikov izpolnjeni, zlasti glede primernosti ravnanja izvoznika. V takih okoliščinah morajo načeloma carinski organi države uvoza predložiti dodatne dokaze, da je za to, da so carinski organi države izvoza izdali nepravilno potrdilo o poreklu „obrazec A“, kriv izvoznik, ki je navedel nepravilna dejstva. Kadar pa carinski organi države uvoza tega ne morejo dokazati, mora po potrebi uvoznik dokazati, da je bilo to potrdilo izdano na podlagi pravih dejstev, ki jih je navedel izvoznik.

⁽¹⁾ UL C 111, 29.3.2016.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Handelsgericht Wien – Avstrija) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und
Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH**

(Zadeva C-138/16) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje — Intelektualna lastnina — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi —
Direktiva 2001/29/ES — Pravica priobčitve del javnosti — Člen 3(1) — Izjeme in omejitve — Člen 5(3)
(o) — Prenos televizijskih oddaj prek lokalnega kableskega omrežja — Nacionalna ureditev, ki določa
izvzetje za inštalacije, ki omogočajo dostop največ 500 naročnikom, in za ponovni prenos oddaj javne
radiodifuzije na nacionalnem ozemlju)*

(2017/C 151/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Tožena stranka: Zürs.net Betriebs GmbH

Izrek

Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in člen 11a Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del z dne 9. septembra 1886 v različici, ki izhaja iz Pariškega akta z dne 24. julija 1971, kakor je bil spremenjen 28. septembra 1979, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj, ki ga izvede nacionalna organizacija za radiodifuzijo po kablju na nacionalnem ozemlju, če je ta prenos zgolj tehnično sredstvo komunikacije in če je bil avtor dela z njim seznanjen, ko je dovolil prvotno priobčitev, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

Člen 5 Direktive 2001/29 in med drugim njegov odstavek 3(o) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za radiodifuzijo s skupno anteno, če na napravo ni priključenih več kot 500 naročnikov, in da je treba to zakonodajo torej uporabiti v skladu s členom 3(1) te direktive, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 222, 20.6.2016.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 16. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italija) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate –
Direzione Provinciale II di Torino**

(Zadeva C-211/16) (¹)

**(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost — Načelo davčne nevtralnosti — Nacionalna ureditev,
ki določa najvišji znesek, s katerim se omeji vračilo ali kompenzacija dobropisa ali presežka davka na
dodano vrednost)**

(2017/C 151/17)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bimotor SpA

Nasprotna stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Izrek

Člen 183(1), prvi pododstavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki omejuje kompenzacijo nekaterih davčnih dolgov z dobropisom davka na dodano vrednost na najvišji določen znesek za vsako obdobje obdavčitve, če nacionalna pravna ureditev določa možnost, da se davčnemu zavezanecu vsekakor v razumnem roku vrne celota dobropisa davka na dodano vrednost.

(¹) UL C 251, 11.7.2016.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. marca 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour
d'appel de Bruxelles – Belgija) – FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL
Renting SA in drugi**

(Zadeva C-253/16) (¹)

**(Predhodno odločanje — Člen 96 PDEU — Uporabljenost — Nacionalna zakonodaja, ki ponudnikom
prevoza s taksijem prepoveduje dajanje na voljo posameznih sedežev — Nacionalna zakonodaja, ki
ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje, da vnaprej določijo svoj cilj — Nacionalna zakonodaja, ki
ponudnikom prevoza s taksijem prepoveduje nagovarjanje)**

(2017/C 151/18)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Izrek

Člen 96(1) PDEU je treba razlagati tako, da se ne uporablja za omejitve, naložene ponudnikom storitev prevoza s taksijem, kakršne so te iz postopka v glavni stvari.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 28. novembra 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública

(Zadeva C-615/16)

(2017/C 151/19)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Giovanna Judith Kerr

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Fazenda Pública

Vprašanje za predhodno odločanje

[...] Ali je treba določbe členov 135(1)(f) in 15(2) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ [...] razlagati tako, da se nanašajo le na stranke pogodb o trženju pravic do uporabe nepremičnin, ali pa jih je mogoče razlagati tudi tako, da se nanašajo prav tako na dejavnost, ki jo opravlja tožeča stranka in ki obsega pridobivanje strank in promocijo storitev, tako da se podjetju, ki navedene storitve trži, zagotovi sklenitev posla, v skladu z vnaprej dogovorjenimi smernicami in mejami, določenimi za popuste in promocijska darila?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Pritožba, ki jo je Birkenstock Sales GmbH vložila 19. januarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. novembra 2016 v zadevi T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Birkenstock Sales GmbH (zastopnika: C. Menebröcker, in V. Töbelmann, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. novembra 2016 (zadeva T-579/14) v delu, v katerem je bila zavrjnena tožba pritožnice,
- ugoti predlogom, ki so bili podani na prvi stopnji pred Splošnim sodiščem Evropske unije, za blago, v zvezi s katerim je bila zavrjnena tožba pritožnice;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem, Splošnim sodiščem in pred odborom za pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pritožnica predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 9. novembra 2016 v zadevi T-579/14, ki se nanaša na znamko IR št. 1132742, v delu, v katerem je bila zavrjnena tožba pritožnice, in ugotitev predlogom, podanim v postopku na prvi stopnji pred Splošnim sodiščem za blago, za katero je bila zavrjnena tožba pritožnice.
2. Pritožnica se najprej sklicuje na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe o blagovni znamki EU ⁽¹⁾ ker naj bi Splošno sodišče neustrezno uporabilo splošna načela o tridimenzionalni znamki za znamko IR, ki je predmet postopka. Dalje, pritožnica uveljavlja, da Splošno sodišče pri presoji znamke IR ni uporabilo določbe „standard in običaji v zadevnem sektorju“ za blago, ki je predmet postopka, in nazadnje, da je z vidika presoje glede na celotni vtis znamke IR uporabila strožja merila, kot pa so določena v členu 7(1)(b) Uredbe o blagovni znamki EU.
3. Pritožnica se poleg tega sklicuje na protislovnost sodbe na prvi stopnji, v kolikor je z njo ugotovljeno, da bi bilo treba razlikovalni učinek znaka ugotoviti na podlagi znaka kot takega, vendar pa vprašanja glede uporabe vključuje v presoji in na vprašanje ali bi bilo mogoče za znak domnevati istočasno dvo- in tridimenzionalno uporabo napotuje na prejšnjo sodbo.
4. Pritožnica se dalje sklicuje na izkrivljanje dejstev, kolikor so navedena v sodbi, da EUIPO ni bilo treba dokazati svojega vidika, da znamka IR bistveno ne odstopa od običajnih oblik uporabe v sektorju, ker se odbor za pritožbe sklicuje na dejstva, ki izhajajo iz splošnih praktičnih izkušenj s trženjem zadevnega blaga, ki ga lahko vsak pozna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je Apcoa Parking Holdings GmbH vložila 23. januarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 8. novembra 2016 v združenih zadevah T-268/15 in T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Apcoa Parking Holdings GmbH (zastopnik: Dr. A. Lohmann, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sklep Splošnega sodišča Evropske unije (sedmi senat) z dne 8. novembra 2016 v združenih zadevah T-268/15 in T-272/15.
2. razveljavi odločbe četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO (prej UUNT) z dne 25. marca 2015 v zadevah iz pritožbenih postopkov R 2062/2014-4 in R 2063/2014-4.
3. EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica meni, da sklep temelji na postopkovni kršitvi (prvi pritožbeni razlog). Poleg tega ta sklep krši pravo Unije. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo bistvenih okoliščin dejanja (drugi pritožbeni razlog). Izkrivilo naj bi dejstva (tretji pritožbeni razlog). Sklep krši temeljno načelo enotnega značaja blagovne znamke EU (četrti pritožbeni razlog).

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je odločilo o tožbi, ne da bi izvedlo obravnavo. Vendar je pritožnica izrecno zahtevala, da se obravnava izvede.

Obravnava ni bila nepotrebna zato, ker tožba ni bila niti očitno nedopustna niti očitno neutemeljena. Sklep tako temelji na postopkovni kršitvi.

Drugi pritožbeni razlog: sklep Splošnega sodišča krši pravo Unije. V nasprotju s sklepom Splošnega sodišča ni bilo absolutnega razloga za zavrnitev, v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009⁽¹⁾, registracije zadevne znamke. Pri znamkah ne gre za opisne navedbe.

Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo bistvenih dejanskih okoliščin. Domnevalo je, da za upošteveno javnost v Združenem kraljestvu iz angleškega naziva „Parkway“ izhaja pomen parkirišča na železniški postaji. Pri tem Splošno sodišče ni upoštevalo, da se je urad za znamke v Veliki Britaniji s tem vprašanjem izrecno ukvarjalo celo na zaslišanju in ga zanikalo po temeljiti oceni opisne navedbe. Kadar se pojem uporabi samostojno, kot je vsebovan v znamki, nima pomena, ki mu ga je pripisalo Splošno sodišče. Enake znamke, ki vsebujejo izraz „Parkway“, so bile v številnih državah članicah (med drugim na Irskem) registrirane po razširitvi mednarodne registracije, in se jih je štel za upravičene do registracije kot prijavljene znamke v Združenem kraljestvu.

Splošno sodišče vsega tega ni upoštevalo in je zgolj opozorilo na to, da ga nacionalne odločitve načeloma ne zavezujejo. Pri tem je spregledalo, da ga okoliščina, da ni zavezano, ne odvezuje obveznosti, da vsaj upošteva in presodi vse zadevne okoliščine. Nacionalna registracija enakih znamk v državah članicah, iz katerega jezikovnega področja izhaja sporna oznaka, naj bi bila ravno tako bistvena okoliščina. Celostno neupoštevanje je pravno napačno.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pomen pojma „Parkway“, na katerem je opredelilo svojo odločbo, vzelo iz dveh sklicev na slovarje. Vendar naj bi slednje citiralo na nepopoln in izkrivljen način. Splošno sodišče ni upoštevalo, da splošnega pomena pojma „Parkway“, upoštevanega izolirano, kot je slednji, na katerem je Splošno sodišče utemeljilo svojo odločitev, ni bilo mogoče ugotoviti na podlagi teh virov. Tudi o tem viru je razpravljal urad za znamke Združenega kraljestva. Urad za znamke Združenega kraljestva je ugotovil, da pomen, naveden v slovarju, ne nasprotuje varstvu tega pojma kot znamke. Če bi Splošno sodišče vire ustrezno presodilo, bi prišlo do istih ugotovitev. Pri izkrivljanju dejstev gre tudi za napačno uporabljeno pravo.

Četrti pritožbeni razlog: sklep poleg tega krši temeljno načelo enotnosti blagovne znamke EU. Kajti, kljub temu, da za nobeno državo članico Unije ne obstaja absolutni razlog za zavrnitev, Splošno sodišče pritožnici ni odobrilo zahteve za enotno varstvo pod blagovno znamko EU.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo), UL L 78, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgerichts Düsseldorf (Nemčija)
10. februarja 2017 – Jonathan Heintges/Germanwings GmbH

(Zadeva C-74/17)

(2017/C 151/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jonathan Heintges

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

- I. Ali je treba člen 12(1) Uredbe ES št. 261/2004⁽¹⁾ razlagati tako, da tam navedena „pravica do dodatne odškodnine“ obsega le take pravice, katerih podlaga je utemeljena v drugih predpisih in ne v tej uredbi?
- II. a. Če je odgovor na vprašanje I. nikalen, ali je treba člen 8 Uredbe ES št. 261/2004 razlagati tako, da iz te določbe v primeru, da letalski prevoznik ne opravi storitev, določenih v odstavkih (1) in (2) navedenega člena, izhaja, da ima potnik zato, ker navedene storitve niso bile opravljene, samostojno pravico do odškodnine, in ali ta pravica v primeru pritrdilnega odgovora obsega tudi povračilo stroškov za spremembo poti do namembnega kraja, ki jo je potnik organiziral sam?
- aa. Če je odgovor na vprašanje a. pritrdilen, ali se za pravico do odškodnine, ki zadeva spremembo poti, ki jo je potnik organiziral sam, uporablja odštetje iz člena 12(1), drugi stavek, Uredbe ES št. 261/2004?
- b. Če je odgovor na vprašanje I. pritrdilen in nacionalno pravo vsebuje določbo, na podlagi katere lahko potnik zaradi kršitve obveznosti iz člena 8 zadevne uredbe proti letalskemu prevozniku uveljavlja pravico do povračila stroškov, ki so mu nastali s tem, da je sam poskrbel za nadomestni prevoz, ali se za to pravico do odškodnine, utemeljeno v nacionalnem pravu, uporablja odštetje iz člena 12(1), drugi stavek, navedene uredbe?
- c. Če se odštetju v skladu s členom 12(1), drugi stavek, Uredbe ES št. 261/2004 pritrdi, ne glede na to, ali v okviru točke II.a. ali točke II.b., ali je treba potem člen 12 razlagati tako, da je odštetje samodejno, ne da bi se morala stranka, ki je zavezanka za plačilo odškodnine, nanj sklicevati?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Pritožba, ki jo je Fiesta Hotels & Resorts, S.L. vložila 9. februarja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča
(šesti senat) z dne 30. novembra 2016 v zadevi T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO –
Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)

(Zadeva C-75/17 P)

(2017/C 151/23)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. (zastopnika: J.-B. Devaureix in J. C. Erdozain López, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Residencia Palladium S.L.

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-217/15 z dne 30. novembra 2016 naj se v celoti razveljavi;
- ugoti naj se vsem predlogom, podanim na prvi stopnji;
- toženi stranki in intervenientki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvi pritožbeni razlog:** v izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno pravo, ker vsebuje mnenje, da je za namene člena 8 (4) Uredbe Sveta št. 207/2009⁽¹⁾ z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (v nadaljevanju: Uredba) zahteva po „več kot zgolj lokalne[m]“ pomenu ne glede na geografski obseg, v katerem imetnik opravlja svojo dejavnost, izpolnjena. Ta razlaga je v nasprotju z dobesednim pomenom izraza „lokalen“ in s ciljem, na katerem temelji člen 8(4) Uredbe.

V izpodbijani uredbi je očitano napačno uporabljeno pravo, ker so bili pri določitvi, ali je pomen uveljavljanega in neregistriranega trgovskega imena zgolj lokalni ali ne, upoštevani dokumenti z učinkom zunaj španskega ozemlja.

Poleg tega iz okoliščine, da so bile storitve, ki jih je ustanova, za katere poimenovanje se uporablja znamka ali trgovsko ime, opravila za mednarodno javnost, ni mogoče izpeljati, da je uporaba znaka več kot lokalna.

Dalje, ugotovitev iz sodbe v zvezi z zahtevo po „več kot zgolj lokalne[m]“ krši cilj člena 8(4) Uredbe. Sodba dopušča, da ta zahteva, ki se uporablja za trgovsko ime, s katerim se nasprotuje prijavi blagovne znamke Evropske unije, ni odvisna od lokalnega pomena ustanove, ki jo uporablja, ampak od „geografske razpršitve njenih strank ali od ugleda, ki ga uživa v javnosti na nacionalnem ali tudi mednarodnem območju“. S to argumentacijo se presega ožek cilj člena 8(4) Uredbe, saj zgolj uporabo neregistriranega znaka na spletu ali – v okoliščinah obravnavanega primera – mednarodnost gostov zadevne ustanove dopušča kot preprost dokaz za prekinitev strogo lokalnega.

2. **Drugi pritožbeni razlog:** v izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno pravo, ker je v njej ugotovljeno, da se za namene člena 8(4) Uredbe v povezavi s členom 9(1)(d) Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (zakon 17/2001 z dne 7. decembra 2001 o znamkah), ki velja v Španiji, ne zahteva poznanost uveljavljanega neregistriranega znaka, čeprav je prevladujoče mnenje iz sodne prakse na tem področju v Španiji prav nasprotno, to je, da se zahteva ne le uporaba uveljavljanega znaka, ampak tudi, da je navedena uporaba poznana v znatnem delu španskega ozemlja.
3. **Tretji pritožbeni razlog:** v izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno pravo, ker je v njej ugotovljeno, da je na podlagi sodbe LAGUIOLE (točka 37) izpolnjen člen 8(4)(b) Uredbe o blagovni znamki Evropske unije, čeprav se navedena sodba ne uporabi za obravnavani primer, ker se v obravnavanem primeru razlaga špansko pravo in ne – kot v sodbi LAGUIOLE – francosko pravo, in čeprav je pritožnica predložila sodbe španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), v katerih je jasno prepovedano z neregistriranim trgovskim imenom preprečevati uporabo poznejše znamke, ne da bi se tožena stranka sklicevala na španski Ley de Competencia desleal (zakon o nelojalni konkurenci), ki domnevno varuje to možnost, ki jo je pritožnica utemeljeno prerekala.
4. Nazadnje, **četrti pritožbeni razlog:** v izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno pravo, ker vsebuje razlago pojma „vmesne znamke“, ki je bil določen v skladu s španskim zakonom o znamkah, in zlasti je v njej napačno uporabljeno pravo v zvezi s členom 65 Uredbe.

Pritožnica trdi, da je v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo, saj zadevni člen 65 Uredbe *stricto sensu* ne preprečuje preučitve pravnega vprašanja, ki je postavljeno glede na pravno argumentacijo, ki so jo podale stranke. V nasprotju z navedbami iz sodbe pritožnica ne poskuša spremeniti dejanske podlage, ki jo je odbor za pritožbe upošteval pri svoji odločitvi, ampak samo uveljavlja pravno podlago, s katero je izkazana napačna uporaba prava v odločbi EUIPO, ki je predmet tožbe.

Pritožnica se sklicuje na načelo *iura novit curia*, v skladu s katerim mora Splošno sodišče pri odločanju uporabiti pravna pravila, ki so po njegovem mnenju primerna, in spremeniti pravno podlago, na kateri temeljijo predlogi strank, če je odločitev v skladu z dejanskimi in pravnimi vprašanji strank, se ne spremeni temelj zahtevka in se problematika v ničemer drugem ne spremeni. V tem smislu bi moralo Splošno sodišče presoјati trditve pritožnice, saj bi sicer omejilo njeno pravico do obrambe in ji odvzelo njene pravice na področju registracije.

(¹) UL 2009, L 78, str. 1

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija)
13. februarja 2017 – SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei,
Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice**

(Zadeva C-76/17)

(2017/C 151/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici v postopku s kasacijsko pritožbo: SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu

Nasprotne stranke v postopku s kasacijsko pritožbo: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali so določbe člena 30 PDEU v nasprotju z razlago, da lahko davčni zavezanec, ki je dejansko plačeval davek z enakovrednim učinkom, prosi za vračilo zneskov, plačanih iz tega naslova, tudi če je bil v nacionalni zakonodaji določen tak mehanizem plačila davka, da se navedeni davek prenese na evropskega potrošnika?
2. Ali je vračilo zneskov, pobranih iz naslova davka z enakovrednim učinkom, če jih je davčni zavezanec dejansko plačal (vendar niso bili preneseni na potrošnika), združljivo z določbami prava Skupnosti?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 23. februarja
2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.**

(Zadeva C-94/17)

(2017/C 151/25)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Banco de Sabadell S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 3 v povezavi s točko 1(e) Priloge in člen 4(1) Direktive 93/13 (¹) nasprotujeta sodni praksi, v skladu s katero gre pri pogoju iz posojilne pogodbe, ki določa obrestno mero zamudnih obresti, ki pomeni pribitek, večji od za 2 odstotni točki povečane letne obrestne mere pogodbenih obresti, določene v pogodbi, za nesorazmerno visoko nadomestilo, zahtevano od potrošnika, ki je v zamudi z izpolnjevanjem svoje plačilne obveznosti, in je zato nepošten?

2. Ali člen 3 v povezavi s točko 1(e) Priloge in členi 4(1), 6(1) ter 7(1) Direktive 93/13 nasprotujejo sodni praksi, v skladu s katero je treba ob presojanju nepoštenosti pogoja iz posojilne pogodbe, ki določa obrestno mero zamudnih obresti, kot predmet preizkusa nepoštenosti upoštevati pribitek, ki ga ta obrestna mera pomeni glede na pogodbene obresti, ker predstavlja „nesorazmerno visoko nadomestilo, ki ga mora plačati potrošnik, ki ne izpolni svoje obveznosti“, in v skladu s katero mora biti posledica ugotovitve nepoštenosti popolna odprava tega pribitka, tako da se do vračila posojila dolgujejo le pogodbene obresti?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali mora imeti ugotovitev, da je pogoj, ki določa obrestno mero zamudnih obresti, zaradi nepoštenosti ničten, druge učinke, da bi bili skladni z Direktivo 93/13, kot na primer ugotovitev neobstoja vsakršnega dolga iz naslova – tako pogodbenih kot zamudnih – obresti, če posojiljemalec ne izpolni svoje obveznosti plačila obrokov posojila v rokih, ki so določeni v pogodbi, ali ugotovitev, da so dolgovane zakonske obresti?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Terrassa (Španija)
22. februar 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consorti Sanitari de Terrassa

(Zadeva C-96/17)

(2017/C 151/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social de Terrassa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gardenia Vernaza Ayovi

Tožena stranka: Consorti Sanitari de Terrassa

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravna rešitev, ki jo ponuja pravni red v primeru disciplinskega ukrepa odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki se šteje za nezakonit, in zlasti rešitev, ki jo določa člen 96(2) Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (kraljeva zakonska uredba 5/2015 z dne 30. oktobra o potrditvi prečiščenega besedila zakona o temeljni pravni ureditvi statusa javnih uslužbencev), spadata pod pojem „pogoji zaposlitve“ iz določbe 4, točka 1, Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP ⁽¹⁾?
2. Ali bi se položaj, kot je predviden v členu 96(2) kraljeve zakonske uredbe 5/2015 z dne 30. oktobra o potrditvi prečiščene različice zakona o temeljni pravni ureditvi statusa javnih uslužbencev, v katerem to, da se disciplinski ukrep odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu, ki je zaposlen za nedoločen čas v javni upravi, razglasi za nezakonit, vedno povzroči, da se delavec vrne na delovno mesto, če pa je delavec zaposlen za nedoločen čas, a ne za stalno (indefinido no fijo) – ali za določen čas – in opravlja enake naloge kot delavec, zaposlen za nedoločen čas, pa je predvidena možnost, da se delavca ne vzame nazaj na delovno mesto, temveč se mu izplača odpravnina, štel za diskriminatorno v skladu z določbo 4, točka 1, Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP?
3. Ali bi bilo različno obravnavanje, opisano v prejšnjem vprašanju, upravičeno, če se preuči z vidika člena 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in ne navedene direktive?

⁽¹⁾ UL 1999, L 175 str. 43.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de Contas (Portugalska)
28. februarja 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público**

(Zadeva C-102/17)

(2017/C 151/27)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal de Contas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Tožena stranka: Ministério Público

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 58(4) Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je opisana[, in sicer člen 40(3) in (5)(c) Decreto Legislativo Regional n.º 27/2015/A, de 29 de dezembro de 2015 (regionalna zakonska uredba št. 27/2015/A z dne 29. decembra 2015, ki v okviru javnega razpisa omogoča, da se kot pogoj za sodelovanje določi geografsko merilo, in sicer da je ponudnik v preteklosti izvedel tri gradbene projekte v isti avtonomni regiji?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES Besedilo velja za EGP (UL L 94, 2014, str. 65).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division)
(Združeno kraljestvo) 8. marca 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin
(Europe) Ltd, Generics (UK), ki trguje kot „Mylan“/Gilead Sciences Inc.**

(Zadeva C-121/17)

(2017/C 151/28)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožniki: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK), ki trguje kot „Mylan“

Tožena stranka: Gilead Sciences Inc.

Vprašanje za predhodno odločanje

Na podlagi katerih meril se odloči, ali je „izdelek varovan z veljavnim osnovnim patentom“ v skladu s členom 3(a) Uredbe št. 469/2009 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila (UL L 1525, str. 2).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Irska) 9. marca 2017 –
David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General**

(Zadeva C-122/17)

(2017/C 151/29)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji: David Smith

Toženi stranki na prvi stopnji: Patrick Meade in Philip Meade

Pritožnik/tretja tožena stranka na prvi stopnji: FBD Insurance plc

Nasprotna stranka/četrti tožena stranka na prvi stopnji: Irska in Attorney General

Vprašnji za predhodno odločanje

Če:

- i. upoštevne določbe nacionalnega prava določajo izključitev obveznega avtomobilskega zavarovanja za osebe, za katere v vozilih na mehanski pogon niso zagotovljeni fiksni sedeži,
- ii. upoštevna zavarovalna polica določa, da je kritje omejeno na potnike, ki potujejo na fiksnih sedežih, in je bila ob nesreči ta polica dejansko veljavna za namene nacionalnega prava,
- iii. je Sodišče v prejšnji odločbi (zadeva C-356/05, Farrell/Whitty) že presodilo, da so upoštevne nacionalne določbe, ki določajo tako izključitev iz kritja, v nasprotju s pravom Unije in se zato ne smejo uporabljati, in
- iv. besedilo nacionalnih določb ne omogoča razlage v skladu z zahtevami prava Unije,

ali mora nacionalno sodišče v sporu med zasebnimi subjekti in zasebno zavarovalnico v zvezi z avtomobilsko nesrečo leta 1999, v kateri je bil hudo poškodovan potnik, ki se ni prevažal na fiksnem sedežu, v katerem sta se s soglasjem strank zasebni zavarovalnici pridružila nacionalno sodišče in država kot toženi stranki [...] [ni prevedeno], kadar ne uporabi upoštevni določb nacionalnega prava, opustiti tudi uporabo določbe o izključitvi ali drugače preprečiti zavarovalnici, da bi se opirala [...] [ni prevedeno] [...] [ni prevedeno] na takrat veljavno klavzulo o izključitvi v polici o avtomobilskem zavarovanju, tako da bi lahko oškodovanec na podlagi navedene police nato neposredno izterjal odškodnino od zavarovalnice? Podredno, ali bi to v bistvu pomenilo ustvarjanje neposrednega horizontalnega učinka Direktive proti zasebnemu subjektu na način, ki ga pravo Unije prepoveduje?

Tožba, vložena 10. marca 2017 – Evropska komisija/Republika Poljska

(Zadeva C-127/17)

(2017/C 151/30)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Hottiaux in W. Mölls)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlog tožče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Republika Poljska s tem, da od prevoznških podjetij za uporabo nekaterih javnih cest zahteva imetništvo posebnih dovoljenj, ni izpolnila obveznosti iz členov 3 in 7 Direktive Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu ⁽¹⁾ v povezavi s točkama 3.1 in 3.4 Priloge I k tej direktivi;
- Republiko Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija Poljski očita, da je promet z vozili, ki imajo v skladu s točkama 3.1 in 3.4 Priloge I k Direktivi 96/53/ES najvišjo dovoljeno osno obremenitvijo 10 t (nepogonske osi) oziroma 11,5 t (pogonske osi) omejena za okoli 97 % javnih cest na Poljskem, to pa je v nasprotju s členom 3 te direktive. Ta omejitev izhaja iz kombinacije dveh dejavnikov, in sicer:

1. okoliščine, da je promet z vozili z največjo dovoljeno osno obremenitvijo 11,5 t prost samo na cestah, ki so del transvropske cestne mreže (TEN-V) ter nekaterih drugih nacionalnih cestah (člen 41(2) Zakona o javnih cestah [Ustawa o drogach publicznych]), in
2. zahteve po imetništvu posebnega dovoljenja za vožnjo po drugih cestah (člen 64 zakona cestnem prometu [Ustawa Prawo o ruchu drogowym]).

Komisija Republiko Poljski očita tudi napačno razlago člena 7 Direktive 96/53/ES. Republika poljska namreč meni, da ta določba državi članici omogoča, da z omejitvijo prometa z vozili z največjo osno obremenitvijo 11,5 t, odstopi od v členu 3 te direktive določenega splošnega načela. Čeprav je res, da so v členu 7(2) konkretni primeri, v katerih se lahko promet zakonito omeji (mesta, majhne vasi ali kraji naravovarstvenega pomena); gre pri tem za omejitve, ki veljajo le za nekatere ceste ali gradbene objekte ali za določene cestne odseke. Komisija meni, da se država članica ne more resno sklicevati na možnost določitve izjem, tako da z njimi zajame okoli 97 % cestne mreže.

Poleg tega je treba v skladu s členom 64(1) Zakona o cestnem prometu ⁽²⁾ za vozila zato, da bi se lahko z njimi vozilo na cestah, ki niso del TEN-V, in torej na okoli 97 % javnih cest, pri pristojnem organu zaprositi za in pridobiti dovoljenje, kar prinaša te nevednosti:

- kompleksne upravne formalnosti, ki jih terja stik z različnimi upravnimi organi,
- geografsko področje veljavnosti dovoljenja je omejeno, kar navadno prevozna podjetja prisili k temu, da skupaj za vsako pot zaprosijo za več dovoljenj;
- potreben čas in stroški za pridobitev dovoljenja.

Nazadnje, v skladu s členom 64(2) zakona o cestnem prometu se dovoljenja kategorije IV za uporabo nacionalnih cest z vozili s pogonsko osjo, obremenjeno do 11,5 t, ne sme uporabiti za prevoz deljivega tovora.

Direktiva 96/53/ES takih omejitev ali oteževanja svobode prometa za vozila ne dopušča. Podjetju, ki se z njimi ne strinja in teh pogojev ne izpolnjuje, grozi prepoved cestnega prometa. Taka ureditev krši člen 3 Direktive 96/53/ES, saj ta s svojimi zahtevami prepoveduje, da bi države članice na svojih ozemljih „zavrnile ali prepovedale“ vozila v mednarodnem prometu, ki izpolnjujejo mejne vrednosti iz Priloge I k tej direktivi glede teže.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 2, str. 478.

⁽²⁾ Obvestilo predsednika parlamenta Republike Poljske z dne 30. avgusta 2012 o razglasitvi konsolidirane različice Zakona o cestnem prometu (Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o ruchu drogowym) (Dz. U. 2012, Pos. 1137).

Tožba, vložena 10. marca 2017 – Republika Poljska/Evropski parlament in Svet Evropske unije**(Zadeva C-128/17)**

(2017/C 151/31)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent)

Toženi stranki: Evropski parlament in Svet Evropske unije

Predlog tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES ⁽¹⁾;
- podredno, razglasitev ničnosti te direktive v delu, v katerem se nanaša na določitev nacionalnih obveznosti v zvezi z zmanjšanjem emisij za leto 2030 in naslednja leta;
- Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Poljska zoper izpodbijano Direktivo navaja te tožbene razloge:

1. Kršitev načela lojalnega sodelovanja (člen 4(3) PEU).

Toženi instituciji sta delo v zvezi s sprejetjem izpodbijane direktive opravili nepregledno, pri čemer sta države članice obravnavali neenako in le nekaterim državam članicam naložili dodatne obveznosti zmanjšanja, ki nimajo podlage v merilu stroškovne učinkovitosti in načelih, sprejetih glede metodologije razdelitve obveznosti. To, da so bile Poljski (in še dvema državama članicama), preden je bil dosežen dokončni dogovor z Evropskim parlamentom, naložene nove vrednosti zmanjšanj emisij zaradi uresničitve zelo ambicioznega skupnega obsega zmanjšanja, je pomenilo, da je bila Poljska dejansko izključena iz odločilnih pogajanj, v katerih je bilo odločeno o končni obliki državnih obveznosti glede zmanjšanja emisij za leto 2030 in naslednja leta.

Poleg tega sta toženi instituciji Poljski odvzeli možnost učinkovitega preverjanja podatkov o Poljski, ki naj bi bili podlaga za določitev nacionalnih obveznosti v zvezi z zmanjšanjem emisij za leto 2030 in naslednja leta, in s tem kršili pravico Poljske do upoštevanja njenega stališča.

2. Kršitev načel javnosti in preglednosti (čl. 15 PDEU) ter nezadostna obrazložitev (čl. 296 PDEU).

Republika Poljska trdi, da niso bila na voljo niti niso bila objavljena temeljna načela, na podlagi katerih so bile določene nacionalne obveznosti v zvezi z zmanjšanjem emisij za leto 2030 in naslednja leta. Ni informacij o domnevah glede tehnološke strukture posameznih sektorjev, na katere so bile oprte napovedi glede emisij v letu 2030. Neobstoj navedenih informacij pa onemogoča preverjanje utemeljenosti napovedi emisij, kot so bile določene za leto 2030. Poleg tega ni jasno, po kakšni formuli je bil izračunan splošni zdravstveni cilj, ki se nanaša na zmanjšanje smrtnosti v Uniji z vidika obveznosti zmanjšanja emisij za celotno Unijo in za posamezne države članice.

Zato razlogovanje institucij, ki sta sprejeli direktivo, glede zgoraj navedenih obveznosti zmanjšanja ni bilo predstavljeno jasno in enoznačno.

3. Kršitev obveznosti izvedbe ustrezne analize vplivov izpodbijane direktive na posamezne države članice in predložitve zadostne ocene vplivov njene uveljavitve

Republika Poljska trdi, da ocena posledic, ki jo je pripravila Komisija, ni zadostna zaradi pričakovanega daljnosežnega vpliva obveznosti zmanjšanja emisij za leto 2030 in naslednja leta na gospodarstvo in družbo v državah članicah.

V oceni posledic je navedena povezava med uresničitvijo ciljev direktive in strukturnimi spremembami, katerih cilj je znižanje deleža premoga kot goriva v energetskem in stanovanjskem sektorju. Vendar ocena posledic ne vsebuje posebne analize tega, ali bo predviden vpliv izpolnitve obveznosti na izbiro države članice med različnimi viri energije in na splošno strukturo njene preskrbe z energijo znaten. To pa je bistveno, ker bi potrditev pomembnega vpliva pomenila, bi moral zakonodajalec Unije izpodbijano direktivo sprejeti na drugi pravni podlagi, in sicer na podlagi člena 192(2) PDEU, namesto na podlagi člena 192(1) PDEU.

4. Kršitev načela sorazmernosti (člen 5(4) PEU).

Toženi instituciji nista upoštevali velikih družbeno-gospodarskih stroškov, ki jih izpolnitev obveznosti v zvezi z zmanjševanjem emisij posameznih onesnaževal za leto 2030 in naslednja leta povzročata na Poljskem. Zaradi tega ima lahko to, da Poljska za leto 2030 in naslednja leta izpolni obveznosti zmanjšanj, velike negativne družbeno-gospodarske posledice. Stroški, nastali zaradi izpolnjevanja teh obveznosti, se lahko izkažejo za nesorazmerne glede na pričakovane učinke.

Določitev tako visokih nacionalnih obveznosti glede zmanjšanja obveznosti za leto 2030 in naslednja leta v direktivi očitno ni bilo nujno za uresničitev ciljev, določenih v direktivi.

5. Kršitev načela enakosti med državami članicami (člen 4(2) PEU) in načela trajnostnega razvoja (člen 191(3), četrta alineja, v povezavi s členom 2 PDEU).

Obveznosti zmanjšanja emisij v obdobju za obdobje do leta 2030, ki so naložene posameznim državam članicam, ne upoštevajo raznolikosti gospodarskih položajev, tehničnih pogojev in družbenih pogojev držav članic, med katerimi so potrebe po naložbah v različnih regijah Unije. Pri določitvi obveznosti znižanja je bila uporabljena enotna metoda ne glede na dejanski in raznolik gospodarski in družbeni položaj posameznih držav članic.

Poleg tega toženi instituciji s tem, da sta določili nacionalne obveznosti glede zmanjšanj emisij posameznih držav članic za leto 2030 in naslednja leta, verjetno nista ustrezno upoštevali čezmejnega priliva pomembnih količin onesnaževal s področji v neposredni sosesčini Unije v nekaterih državah članicah, kar ima lahko za posledico neenako obravnavanje držav članic, ki mejijo na tretje države članice, v primerjavi z državami, katerih težave pritoka onesnaževal iz območji zunaj Unije ne zadevajo.

⁽¹⁾ UL L 344, str. 1.

Pritožba, ki jo je Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije, vložila 17. marca 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 10. januarja 2017 v zadevi T-577/14, Gascogne Sack Deutschland in Gascogne/Evropska unija

(Zadeva C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije (zastopnika: J. Inghelram in Á. M. Almendros Manzano, agenta)

Drugi stranki v postopku: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Evropska komisija

Predlogi

— Točka 1 izreka izpodbijane sodbe se razveljavi;

— predlog za plačilo 187 571 EUR iz naslova škode, ki naj bi nastala zaradi dodatnih plačil za bančno garancijo po poteku razumnega roka, ki sta ga družbi Gascogne Sack Deutschland in Gascogne navedli na prvi stopnji, se zavrne kot neutemeljen;

— družbama Gascogne Sack Deutschland in Gascogne se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi pojma vzročne zveze, ker je Splošno sodišče presodilo, da je kršitev razumnega roka sojenja odločilni vzrok za domnevno premoženjsko škodo, ki je nastala zaradi plačila stroškov bančne garancije, čeprav je v skladu z ustaljeno sodno prakso odločilni vzrok za plačilo takih stroškov lastna odločitev podjetja, da v času poteka postopka pred sodiščem Unije ne bo plačalo globe.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi pojma škoda, ker Splošno sodišče za domnevno premoženjsko škodo, povezano s plačilom stroškov bančne garancije, ni uporabilo istega pogoja, kot ga je navedlo v zvezi z domnevno premoženjsko škodo, povezano s plačilom obresti na znesek globe, to je, da morata tožeči stranki na prvi stopnji dokazati, da je finančno breme, povezano s tem plačilom, večje od ugodnosti, ki sta jih imeli zaradi neplačila globe.

Tretji pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri določitvi obdobja, v katerem je nastala domnevna premoženjska škoda, in na neobstoje obrazložitve, saj je Splošno sodišče, ne da bi to utemeljilo, štelo, da je obdobje, v katerem je nastala domnevna premoženjska škoda zaradi plačila stroškov bančne garancije, lahko različno od obdobja, v katero je umestilo nezakonito ravnanje, ki naj bi to škodo povzročilo.

Pritožba, ki sta jo Gascogne Sack Deutschland GmbH in Gascogne S.A. vložili 22. marca 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 10. januarja 2017 v zadevi T-577/14, Gascogne Sack Deutschland in Gascogne/Evropska unija

(Zadeva C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnici: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne S.A. (zastopnika: F. Puel in E. Durand, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska unija, ki jo zastopa Sodišče Evropske unije, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- delno razveljavi izpodbijano sodbo, ki je bila zastopnikom pritožnic prek sistema e-Curia vročena 16. januarja 2017, s katero je Splošno sodišče, kljub temu, da je priznalo, da je v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 16. novembra 2011 Groupe Gascogne/Komisija (T-72/06) in Sachsa Verpackung/Komisija (T-79/06), prišlo do kršitve razumnega roka sojenja in da sta pritožnici zaradi kršitve razumnega roka utrpeli premoženjsko in nepremoženjsko škodo, Unijo obsodilo na neprimerno in ne popolno odškodnino za tako nastalo škodo;
- v skladu s predlogi pritožnic na podlagi neomejene sodne pristojnosti pravnomočno odloči o finančnem nadomestilu za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki sta jo utrpeli pritožnici;
- nasprotni stranki v postopku s pritožbo naloži plačilo stroškov postopka na tej stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V prvem pritožbenem razlogu družba Gascogne trdi, da je Splošno sodišče, s tem ko je, z utemeljitvijo da ne sme odločiti ultra petita, zavrnilo odškodninski zahtevek za premoženjsko škodo, ki je nastala v obdobju pred 30. majem 2011, očitno napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago in uporabo tega načela.

V drugem pritožbenem razlogu družba Gascogne trdi, da je Splošno sodišče prišlo samo s seboj v izrecno nasprotje in da ni upoštevalo lastnih ugotovitev, ker se je odločilo, da bo za namen izračuna premoženjske škode kot trenutek, ko je začela nastajati ta škoda, uporabilo trenutek, ki ga je družba Gascogne za nazaj določila na podlagi predolgega trajanja postopka, ki ga je ta družba ocenila na 30 mesecev, Splošno sodišče pa ga je ocenilo na 20 mesecev, in je tako premoženjsko škodo, ki jo je utrpela družba Gascogne, povrnilo za obdobje 6 mesecev, hkrati pa je Splošno sodišče izrecno presodilo, da nastalo premoženjsko škodo tvori plačilo stroškov bančne garancije v obdobju, ki presega razumni rok (to je v obdobju 20 mesecev).

V tretjem pritožbenem razlogu družba Gascogne trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravico do obrambe s tem, ko je uporabilo drugačen način izračuna premoženjske škode, kot sta ga sprva navedli pritožnici, ne da bi se lahko ti izjavili o morebitnih posledicah takega načina izračuna.

V četrtem pritožbenem razlogu pritožnici trdita, da je Splošno sodišče, s tem ko je presodilo, da ne more dodeliti odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo, za katero bi se izkazalo, da je glede na globo, ki jo je naložila Evropska komisija, nesorazmerno visoka, z razlogom, da sodišče Unije v skladu s sodno prakso zaradi nespoštovanja razumnega roka ne more v celoti ali deloma izničiti višine globe, napačno uporabilo pravo glede razlage in uporabe te sodne prakse.

V petem pritožbenem razlogu pritožnici trdita, da je Splošno sodišče določbam členov 256(1) PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU odvzelo polni učinek ter kršilo ti določbi in pravico do učinkovitega pravnega sredstva, s tem ko je zavrnilo predlog za povračilo nastale nepremoženjske škode z utemeljitvijo, da bi, ob upoštevanju njene višine, dodelitev odškodnine, ki jo zahtevata pritožnici, dejansko izničilo znesek globe, ki jima je bila naložena, čeprav so določbe členov 256(1) PDEU in 340, drugi odstavek, PDEU namenjene ravno temu, da se vsaki stranki, ki ji je zaradi ravnanja evropskih institucij nastala škoda, omogoči, da pri Splošnem sodišču doseže njeno povračilo.

V šestem pritožbenem razlogu pritožnici trdita, da je Splošno sodišče prišlo samo s seboj v izrecno nasprotje, s tem ko je iz naslova odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo pritožnicam dodelilo 5 000 EUR, hkrati pa je, prvič, štelo, da se z odškodnino za nepremoženjsko škodo ne more izničiti – tudi deloma ne – višine globe, ki jo je naložila Komisija, in, drugič, izrecno priznalo, da je pritožnicama nastala nepremoženjska škoda, ki jo je treba povrniti ob upoštevanju „teže neupoštevanja razumnega roka“ in „učinkovitosti te tožbe“.

V sedmem pritožbenem razlogu pritožnici navajata, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker je brez kakršnegakoli elementa v utemeljitev presodilo, prvič, da sama ugotovitev kršitve razumnega roka sojenja glede na predmet in težo te kršitve zadostuje za odpravo zatrjevanega posega v ugled, in, drugič, da je 5 000 EUR primerna odškodnina za nastalo nepremoženjsko škodo.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – El-Qaddafi/Svet

(Zadeva T-681/14) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti zoper Libijo — Zamrznitev sredstev — Omejitve vstopa na ozemlje Unije in prehoda prek njega — Ohranitev imena tožeče stranke — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve)

(2017/C 151/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Mascate, Oman) (zastopnika: sprva J. Jones, QC, nato S. Bafadhel, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Kyriakopoulou in A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta 2014/380/SZVP z dne 23. junija 2014 o spremembi Sklepa 2011/137/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji (UL 2014, L 183, str. 52) v delu, v katerem je ohranjeno ime tožeče stranke na seznamu v Prilogi I in III k Sklepu Sveta 2011/137/SZVP z dne 28. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji (UL 2011, L 58, str. 53), in, drugič, Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 689/2014 z dne 23. junija 2014 o izvajanju člena 16(2) Uredbe (EU) št. 204/2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji (UL 2014, L 183, str. 1) v delu, v katerem je ohranjeno ime tožeče stranke na seznamu v Prilogi II k Uredbi Sveta (EU) št. 204/2011 z dne 2. marca 2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji (UL 2011, L 58, str. 1).

Izrek

1. Sklep Sveta 2014/380/SZVP z dne 23. junija 2014 o spremembi Sklepa 2011/137/SZVP o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji se razglasi za ničn v delu, v katerem je ohranjeno ime Aishe Muammer Mohamed El-Qaddafi na seznamu v Prilogah I in III k Sklepu Sveta 2011/137/SZVP z dne 28. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zaradi razmer v Libiji.
2. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 689/2014 z dne 23. junija 2014 o izvajanju člena 16(2) Uredbe (EU) št. 204/2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji je razglašena za nično v delu, v katerem je ohranjeno ime Aishe Muammer Mohamed El-Qaddafi na seznamu v Prilogi II k Uredbi Sveta (EU) št. 204/2011 z dne 2. marca 2011 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Libiji
3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 431, 1.12.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. marca 2017 – Grčija/Komisija(Zadeva T-112/15 P) ⁽¹⁾**(EKUJS — Jamstveni oddelek — EKJS in EKSRP — Odhodki, izključeni iz financiranja — Uredba (ES) št. 1782/2003 — Uredba (ES) št. 796/2004 — Shema pomoči na površino — Pojem trajnih pašnikov — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost — Pavšalni finančni popravek — Odštetje prejšnjega popravka)**

(2017/C 151/35)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Helenska republika (zastopniki: sprva I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou in A. Vasilopoulou, nato G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou in A. Vasilopoulou, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: sprva D. Triantafyllou in A. Marcoulli, nato D. Triantafyllou, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije 2014/950/EU z dne 19. decembra 2014 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2014, L 369, str. 71).

Izrek

1. Izvedbeni sklep Komisije 2014/950/EU z dne 19. decembra 2014 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije se v delu, ki se nanaša na znesek popravka 5 007 867,36 EUR, znesek odbitka 2 318 055,75 EUR in znesek finančnega vpliva 2 689 811,61 EUR, v zvezi z odhodki Helenske republike v sektorju razvoja podeželja EKSRP os 2 (2007–2013, ukrepi v zvezi s površino) za davčno leto 2009 zaradi pomanjkljivosti v zvezi s sistemom za identifikacijo kmetijskih zemljišč (LPIS) in pregledi na kraju samem (drugi steber, leto zahtevka 2008) razglasi za ničn.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Helenska republika nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

⁽¹⁾ UL C 171, 26.5.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Deutsche Telekom/Komisija(Zadeva T-210/15) ⁽¹⁾**(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi s postopkom uporabe pravil o konkurenci — Zavrnitev dostopa — Obveznost obrazložitve — Izjema glede varstva poslovnih interesov tretjih strank — Izjema glede varstva ciljev inšpekcij, preiskav in revizije — Prevladujoč javni interes — Posvetovanje s tretjimi strankami — Preglednost — Neobstoj odgovora na potrdilno prošnjo v roku)**

(2017/C 151/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Telekom AG (Bonn, Nemčija) (zastopnika: A. Rosenfeld in O. Corzilius, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva J. Vondung in A. Buchet, nato F. Erlbacher, P. Van Nuffel in A. Dawes, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU, s katerim predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 17. februarja 2015 o zavrnitvi dostopa tožeči stranki do dokumentov, ki se nanašajo na postopek v zvezi z zlorabo prevladujočega položaja, ki ima referenčno številko COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Deutsche Telekom AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 270, 17.8.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(Zadeva T-387/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Besedna znamka Evropske unije J AND JOY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka joy SPORTSWEAR — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: J & Joy SA (Waremmes, Belgija) (zastopnika: A. Maqua, C. Pirenne in C. Smits, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Nemčija) (zastopnik: T. Kiphuth, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. aprila 2015 (zadeva R 1352/2014-2) glede postopka z ugovorom med družbama Joy-Sportswear in J & Joy.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi J & Joy SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN – JOY)(Zadeva T-388/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Besedna znamka Evropske unije JN-JOY — Prejšnja figurativna nacionalna znamka joy SPORTSWEAR — relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: J & Joy SA (Waremmes, Belgija) (zastopniki: A. Maqua, C. Pirenne in C. Smits, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Nemčija) (zastopnik: T. Kiphuth, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. aprila 2015 (zadeva R 1353/2014-2) glede postopka z ugovorom med družbama Joy-Sportswear in J & Joy.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi J & Joy SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(Zadeva T-389/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Figurativna znamka Evropske unije J&JOY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka joy SPORTSWEAR — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Merila za presojo — Sestavljena znamka — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: J & Joy SA (Waremmes, Belgija) (zastopniki: A. Maqua, C. Pirenne in C. Smits, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Nemčija) (zastopnik: T. Kiphuth, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. aprila 2015 (zadeva R 1355/2014-2) glede postopka z ugovorom med družbama Joy-Sportswear in J & Joy.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi J & Joy SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – Nizozemska/Komisija

(Zadeva T-501/15) ⁽¹⁾

(EKJS in EKSRP — Odhodki izključeni iz financiranja — Integrirani administrativni in kontrolni sistem — Znižanja in izključitev iz plačil v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti — Manjše neupoštevanje — Člen 24(2) Uredbe (ES) št. 73/2009 — Člen 71(3) Uredbe (ES) št. 1122/2009 — Dokazno breme — Razlaga priloge II k Uredbi (ES) št. 73/2009)

(2017/C 151/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopniki: M. Bulterman, B. Koopman in H. Stergiou, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Kranenborg in D. Triantafyllou, agenta)

Intervenientka v podporo tožeči stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva C. Brodie, nato J. Kraehling, in na koncu J. Kraehling in G. Brown, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2015, L 182, str. 39) v delu, v katerem se nanaša na odhodke Kraljevine Nizozemske.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Kraljevina Nizozemska nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.
3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 346, 19.10.2015.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College
(REGENT UNIVERSITY)**

(Zadeva T-538/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije REGENT UNIVERSITY — Prejšnja nacionalna figurativna znamka REGENT'S COLLEGE — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Regent University (Virginia Beach, Virginia, Združene države) (zastopnika: E. Himsworth, QC, in D. Wilkinson, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Regent's College (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: S. Malynicz, QC)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. julija 2015 (zadeva R 1859/2014-2) glede postopka za ugotovitev ničnosti med Regent's College in Regent University.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Regent University se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 371, 9.11.2015.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 29. marca 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/
EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)**

(Zadeva T-638/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije ALCOLOCK — Besedna znamka Združenega kraljestva ALCOLOCK — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(a) in (b) ter člen 53(1)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke)

(2017/C 151/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (zastopnika: E. Baud in P. Marchiset, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Lion Laboratories Ltd (Barry, Združeno kraljestvo)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. avgusta 2015 (zadeva R 1323/2014-1) glede postopka za ugotovitev ničnosti med družbama Lion Laboratories in Alcohol Countermeasure Systems (International).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 16, 18.1.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2017 – Portugalska/Komisija

(Zadeva T-733/15) ⁽¹⁾

(Neizvršitev sodbe Sodišča, v kateri je ugotovljena neizpolnitev obveznosti države — Denarna kazen — Sklep o plačilu denarne kazni — Odprava spornega nacionalnega ukrepa — Datum prenehanja neizpolnitve obveznosti)

(2017/C 151/43)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes in M. Figueiredo, agenta, skupaj z L. Silvo Moraisom, odvetnikom)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Nicolae in P. Costa de Oliveira, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije Ares(2015)4178538 z dne 8. oktobra 2015, s katerim je bilo Portugalski republiki naloženo plačilo zneska 580 000 EUR, kar ustreza odpravljeni denarni kazni za obdobje od 25. junija do 21. avgusta 2014 zaradi izvršitve sodbe z dne 25. junija 2014, Komisija/Portugalska (C-76/13, neobjavljena, EU:C:2014:2029).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 68, 22.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2017 – Nemčija/Komisija

(Zadeva T-28/16 P) ⁽¹⁾

(EKJS in EKSRP — Izdatki, izključeni iz financiranja — Razvoj podeželja — Komasacije, arondacije in obnove vasi — Merila za izbor aktivnosti — Načelo lojalnega sodelovanja — Subsidiarnost — Legitimno pričakovanje — Sorazmernost — Obveznost obrazložitve)

(2017/C 151/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: sprva T. Henze in A. Lippstreu, nato T. Henze in D. Klebs, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: J. Aquilina in B. Eggers, agentki)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti člena 1 Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2015/2098 z dne 13. novembra 2015 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL 2015, L 303, str. 35) in priloge k temu sklepu, ker se z njima izključujejo plačila iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ki jih je opravila pristojna plačilna agencija Zvezne republike Nemčije v skupnem znesku 7 719 920,30 EUR.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 98, 14.3.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 30. marca 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(Zadeva T-209/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Prijava besedne znamke Evropske unije APAX PARTNERS — Prejšnja mednarodna besedna znamka APAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost storitev — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apax Partners UK Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: D. Rose in J. Warner, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Apax Partners Midmarket (Pariz, Francija) (zastopnik: C. Joly, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. februarja 2016 (zadeva R 1611/2014-2) glede postopka za ugotovitev ničnosti med družbama Apax Partners Midmarket in Apax Partners UK.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Apax Partners UK Ltd se naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi stroški, ki so družbi Apax Partners Midmarket nastali v postopku pred odborom za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 232, 27.6.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. aprila 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(Zadeva T-215/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Figurativna znamka AMPHIBIAN — Absolutni razlogi za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Neopisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 151/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Nemčija) (zastopnik: H. Hofmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Conexa LLC (Dover, Delaware, Združene države) (zastopnik: H. Twelmeier, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. marca 2016 (zadeva R 1984/2015-4) glede postopka za ugotovitev ničnosti med družbama Cop in Conexa.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Cop Vertriebs-GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 251, 11.7.2016.

Tožba, vložena 23. februarja 2017 – Proximus/Svet

(Zadeva T-117/17)

(2017/C 151/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Proximus SA/NV (Bruselj, Belgija) (zastopnik: B. Schutyser, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi odločbo Sveta – vročeno tožeči stranki 23. decembra 2016 – o oddaji naročila drugemu ponudniku, ki ni tožeča stranka;
- Svetu naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, in sicer da metodologija, uporabljena za oceno cene ponudb, ne omogoča izbire ekonomsko najugodnejše ponudbe, kar se zahteva s pravom Evropske unije.

Tožba, vložena 22. februarja 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton/ECB

(Zadeva T-124/17)

(2017/C 151/48)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Atene, Grčija) (zastopnik: P. I. Miliarakis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugodi tej tožbi;
- toženi Evropski centralni banki (ECB) naloži, naj na račun podružnice TSMEDE (inženirji in izvajalci javnih del), zavarovalnici EFKA plača a) 1 606 539 086,28 EUR po nominalni vrednosti delniškega kapitala ETAA in b) 84 285 086,36 EUR iz naslova obveznic, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od vložitve te tožbe do plačila (podredno, ECB naloži, naj plača odškodnino, navedeno v zahtevanem izvedenskem mnenju);
- v skladu z določbami Poslovnika Splošnega sodišča določi izvedenca, da bo ugotovil natančni znesek škode, ki so jo utrpeli člani tožeče stranke in vsekakor podružnica TSMEDE nekdanje ETAA in sedanje EFKA;
- toženi stranki naloži, naj predloži sporazum s Helensko republiko z dne 15. februarja 2012; in
- toženi ECB naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

1. S to tožbo se zatrjuje nepogodbena odgovornost ECB, ker pri zavodu za socialno varnost, sicer finančni instituciji, ni bil vključen Private Sector Involvement (PSI), ampak Official Sector Involvement (OSI).
2. V okviru te tožbe se poudarja povezava med Banko Grčije kot članico Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in ECB in zato vzročna zveza glede vodenja OSI s strani Banke Grčije in odgovornosti – zaradi opustitve – ECB, ker je omogočala izvajanje OSI članici SEBC. Poleg tega se v tej tožbi zatrjuje odgovornost ECB za delovanje Collective Action Clauses (CAC) v škodo socialnovarstvenih zavodov.
3. V tej tožbi se zatrjuje nepogodbena odgovornost ECB, ker ni pravočasno in vsekakor od 21. julija 2011 (podredno, od 26. oktobra 2011) odpravila odločbe z dne 6. maja 2010 (ECB 2010/3-2010/268/EU), s katero je „ne glede na katerokoli zunanjo bonitetno oceno“ (glede na ocene bonitetnih agencij Standard & Poor's, Fitch in Moody's), zajamčila veljavnost grških obveznic. ECB je z občutno zamudo, to je 27. februarja 2012, z odločbo (ECB) 2012/133/EU odpravila odločbo z dne 6. maja 2010. Zato je ECB zelo dolgo z opustitvijo krepila legitimna pričakovanja glede grških obveznic.
4. V tej tožbi se poudarja, da je bila ECB z OSI izključena iz prestrukturiranja grškega javnega dolga, tako kot so bile zaradi njenega delovanja izključene nacionalne centralne banke. Taka izključitev pa je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja.

5. V tej tožbi se navaja, da država članica Evropske unije in zlasti euroobmočja ne more v notranjem pravnem redu (Parlament – Svet ministrov – Odločitve ministrov) enostransko prestrukturirati javnega dolga brez odobritve ali tihe privolitve ECB, sicer bi nastal finančni kaos. V obravnavani zadevi je ECB tiho privolila in je zato nepogodbena odgovorna za škodo v višini 53,3 %, ta višina pa vpliva na jedro lastninske pravice. Navajajo se vzročna zveza med odgovornostjo ECB zaradi opustitve za zadevno škodo, protipravnim ravnanjem njenih organov in njeno nepogodbena odgovornostjo.

Tožba, vložena 11. marca 2017 – Le Pen/Parlament

(Zadeva T-161/17)

(2017/C 151/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Francija) (zastopnika: M. Ceccaldi in J. P. Le Moigne, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 6. januarja 2017, sprejetega na podlagi členov 33, 43, 62, 67 in 68 Sklepa predsedstva Evropskega parlamenta 2009/C 159/01 z dne 19. maja in 9. julija 2008 „o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta“, kakor je bil spremenjen, s katerim je bila ugotovljena terjatev do tožeče stranke v znesku 41 554 EUR iz naslova neupravičeno plačanih zneskov v okviru parlamentarne pomoči in obrazložena njena izterjava ter je bilo odgovornemu odredbodajalcu naloženo, da v sodelovanju z računovodjo institucije izterja to terjatev v skladu s členom 68 izvedbenih ukrepov ter členi 66, 78, 79 in 80 Finančne uredbe;
- razglasi ničnost bremepisa št. 2017-22 z dne 11. januarja 2017, s katerim je bila tožeča stranka obveščena, da je bila po sprejetju sklepa generalnega sekretarja z dne 6. januarja 2017 zoper njo ugotovljena terjatev v znesku 41 554 EUR, ki se na podlagi člena 68 izvedbenih ukrepov ter členov 66, 78, 79 in 80 Finančne uredbe izterja zaradi neupravičeno izplačanih zneskov parlamentarne pomoči;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov tega postopka;
- Evropskemu parlamentu naloži, naj M. Le Pen plača 50 000 EUR iz naslova stroškov, ki se lahko povrnejo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: napake, ki vplivajo na formalno zakonitost izpodbijanih aktov. Ta razlog je razdeljen na pet delov.
  - Prvi del: pristojnost na področju finančnih odločitev, ki se nanašajo na poslance, naj bi bila podeljena predsedstvu Evropskega parlamenta, ne pa generalnemu sekretarju.
  - Drugi del: predsedstvo Evropskega parlamenta naj ne bi moglo spremeniti narave in obsega svoje pristojnosti. Generalni sekretar naj namreč ne bi izkazal nobenega zakonitega prenosa pristojnosti s strani predsednika predsedstva Evropskega parlamenta, na podlagi katerega bi lahko sprejel in vročil izpodbijane akte, ki se nanašajo na ureditev finančnih vprašanj v zvezi s poslancem.
  - Tretji del: izpodbijani akti naj bi bili nezadostno obrazloženi in samovoljni.
  - Četrty del: bistvena kršitev postopka.

- Peti del: generalni sekretar Evropskega parlamenta naj ne bi osebno preučil spisa.
- 2. Drugi tožbeni razlog: napake, ki vplivajo na materialno zakonitost izpodbijanih aktov. Ta razlog je razdeljen na šest delov.
  - Prvi del: kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.
  - Drugi del: neobstoj dejstev za utemeljitev izpodbijanih aktov.
  - Tretji del: izpodbijani akti naj bi vsebovali zlorabo pooblastil.
  - Četrty del: izpodbijani akti naj bi vsebovali zlorabo postopka.
  - Peti del: diskriminatornost izpodbijanih aktov in obstoj *fumus persecutionis*.
  - Šesti del: neobstoj neodvisnosti OLAF.

Tožba, vložena 8. marca 2017 – EKETA/Komisija

(Zadeva T-166/17)

(2017/C 151/50)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahteva iz bremepisa št. 3241615291/29.11.2016, ki jo je Evropska komisija naslovila na EKETA zaradi vračila zneska 197 799,52 EUR, ki ustreza plačilu, ki ga je EKETA prejela za projekt SENSATION, ni utemeljena za znesek 191 039,55 EUR;
- ugotovi, da je znesek 191 039,55 EUR upravičen izdatek in da EKETA tega zneska ni dolžna vrniti Evropski komisiji,
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. S predmetno tožbo Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) izpodbija zahtevo Komisije iz bremepisa 3241615291/29.11.2016 v zvezi z udeležbo pri projektu SENSATION. S tem bremepisom Komisije od EKETA zahteva vračilo dela plačila, ki ga je prejela za projekt SENSATION, v znesku 197 799,52 EUR. Zahteva je posledica revizije na kraju samem, ki jo je Komisija izvedla v prostorih tožeče stranke.
2. V tem okviru tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj v skladu s členom 272 PDEU ugotovi, da od zgoraj navedenega zneska iz bremepisa znesek 191 039,55 EUR predstavlja upravičeni izdatek in da EKETA Komisiji tega zneska ni dolžna vrniti.
3. EKETA poudarja, da zgoraj navedeni znesek 191 039,55 EUR obsega upravičene izdatke za osebje, podizvajanje in posredne stroške, ki jih je Komisija neutemeljeno zavrnila kot neupravičene izdatke. Upravičenost izdatkov tožeče stranke potrjujejo dokazi, ki so bili predloženi Evropski komisiji ob reviziji na kraju samem, v nadaljnji korespondenci in pred Splošnim sodiščem.

Tožba, vložena 16. marca 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Komisija**(Zadeva T-168/17)**

(2017/C 151/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki*Tožeča stranka:* CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: A. Schuster, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugodi ničnostni tožbi, izpodbijani sklep pa razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije C (2017) 249 z dne 13. januarja 2017 v zvezi z potrdilno prošnjo tožeče stranke za dostop do spisa v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev bistvenih postopkovnih zahtev, zlasti pomanjkljivo obrazložitev
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev prava pogodb

Tožeča stranka navaja, da so določbe o izvzetju iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 nezakonite, ker niso v skladu s primarnim pravom višjega ranga, zlasti s členoma 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Poleg tega naj bi tudi v pravu Unije veljala primarnost primarnega prava višjega ranga glede na sekundarno pravo, ki je v tem primeru sporno, tako da tudi iz tega razloga Komisija ne bi smela uporabiti odstopanj iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tožba, vložena 17. marca 2017 – Pethke/EUIPO**(Zadeva T-169/17)**

(2017/C 151/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki*Tožeča stranka:* Ralph Pethke (Alicante, Španija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep PERS-AFFECT-16-134 z dne 17. oktobra 2016, s katerim je bila tožeča stranka premeščena z delovnega mesta direktorja glavnega oddelka osnovna dejavnost, z učinkom od 17. oktobra 2016, na delovno mesto pri opazovalni skupini in nazadovala v upravni odbor;

- tožeči stranki zagotovi nadomestilo premoženjske in nepremoženjske škode, ki ji je nastala zaradi kršitve; in
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev predpisov v zvezi z disciplinskim postopkom Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi)

Tožeča stranka trdi, da njeno nazadovanje z delovnega mesta direktorja glavna dejavnost v upravni odbor, brez možnosti napredovanja, ni zakonita premestitev, temveč kaznovalna degradacija, ki bi zaradi neobstoja druge pravne podlage predpostavljala disciplinski postopek. Toženi urad je tako s svojim ravnanjem kršil določbe člena 86 Kadrovskih predpisov in Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

2. Drugi tožbeni razlog: nezakonita premestitev/zloraba pooblastil

Tožeča stranka trdi, da niso izpolnjeni pogoji za redno premestitev. Odstavitev in premestitev tožeče stranke naj namreč ne bi bila v interesu službe, različni navedeni (spreminjajoči se) razlogi za premestitev tožeče stranke kažejo na zlorabo pooblastil, prav tako pa ni bilo zagotovljeno zahtevano načelo enakovrednosti za ustrezno premestitev.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev prepovedi samovoljnega ravnanja in prepovedi diskriminacije zaradi spola tožeče stranke

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da njena odstavitev in premestitev, zato da se zagotovi povečanje števila žensk v vodstveni sferi, pomeni neposredno diskriminacijo zaradi njenega spola.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Tožeča stranka trdi, da je njena kaznovalna premestitev nesorazmeren ukrep z vidika notranje reorganizacije urada.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev pravice do dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja – poseg v telesno in duševno celovitost tožeče stranke – mobing

Tožeča stranka v okviru petega tožbenega razloga navaja, da njena „napadalna“ razrešitev pomeni poseg v telesno in duševno celovitost in ne dosega minimalnega standarda dobrega upravljanja.

Na podlagi ravnanj in opustitev urada ima tožeča stranka zahtevek za finančno nadomestilo za premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Tožba, vložena 15. marca 2017 – EKETA/Komisija

(Zadeva T-177/17)

(2017/C 151/53)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahteva iz bremepisa št. 3241615292/29.11.2016, ki jo je Evropska komisija naslovila na EKETA zaradi vračila zneska 211 185,95 EUR, ki ustreza plačilu, ki ga je EKETA prejela za projekt ASK-IT, ni utemeljena za znesek 143 910,77 EUR;
- ugotovi, da je znesek 143 910,77 EUR upravičen izdatek in da EKETA tega zneska ni dolžna vrniti Evropski komisiji,
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. S predmetno tožbo Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) izpodbija zahtevo Komisije iz bremepisa 3241615292/29.11.2016 v zvezi z udeležbo pri projektu ASK-IT. S tem bremepisom Komisije od EKETA zahteva vračilo dela plačila, ki ga je prejela za projekt ASK-IT, v znesku 211 185,95 EUR. Zahteva je posledica revizije na kraju samem, ki jo je Komisija izvedla v prostorih tožeče stranke.
2. V tem okviru tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj v skladu s členom 272 PDEU ugotovi, da od zgoraj navedenega zneska iz bremepisa znesek 143 910,77 EUR predstavlja upravičeni izdatek in da EKETA Komisiji tega zneska ni dolžna vrniti.
3. EKETA poudarja, da zgoraj navedeni znesek 143 910,77 EUR obsega upravičene izdatke za osebje, podizvajanje in posredne stroške, ki jih je Komisija neutemeljeno zavrnila kot neupravičene izdatke. Upravičenost izdatkov tožeče stranke potrjujejo dokazi, ki so bili predloženi Evropski komisiji ob reviziji na kraju samem, v nadaljnji korespondenci in pred Splošnim sodiščem.

Tožba, vložena 21. marca 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Upodobitev moškega v regionalni noši)

(Zadeva T-183/17)

(2017/C 151/54)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Španija) (zastopnik: E. Estella Garbayo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije (Upodobitev moškega v regionalni noši) – znamka Evropske unije št. 10 822 013

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. januarja 2017 v zadevi R 510/2015-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;

- potrdi odločbo z dne 28. januarja 2015, ki jo je na prvi stopnji izdal oddelek za izbris pri EUIPO, s katero je bila znamka Skupnosti št. 10 822 013, ki jo je prijavila Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma, v celoti razglašena za nično;
- toženi stranki naloži stroške tega postopka, pritožbenega postopka in postopka za ugotovitev ničnosti.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 53(2)(d) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 20. marca 2017 – EKETA/Komisija

(Zadeva T-189/17)

(2017/C 151/55)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahteva iz bremepisa št. 3241615288/29.11.2016, ki jo je Evropska komisija naslovila na EKETA zaradi vračila zneska 64 720,19 EUR, ki ustreza plačilu, ki ga je EKETA prejela za projekt HUMABIO, ni utemeljena za znesek 27 830,27 EUR;
- ugotovi, da je znesek 27 830,27 EUR upravičen izdatek in da EKETA tega zneska ni dolžna vrniti Evropski komisiji,
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. S predmetno tožbo Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) izpodbija zahtevo Komisije iz bremepisa 3241615288/29.11.2016 v zvezi z udeležbo pri projektu HUMABIO. S tem bremepisom Komisije od EKETA zahteva vračilo dela plačila, ki ga je prejela za projekt HUMABIO, v znesku 64 720,19 EUR. Zahteva je posledica revizije na kraju samem, ki jo je Komisija izvedla v prostorih tožeče stranke.
2. V tem okviru tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj v skladu s členom 272 PDEU ugotovi, da od zgoraj navedenega zneska iz bremepisa znesek 27 830,27 EUR predstavlja upravičeni izdatek in da EKETA Komisiji tega zneska ni dolžna vrniti.
3. EKETA poudarja, da zgoraj navedeni znesek 27 830,27 EUR obsega upravičene izdatke za osebje in posredne stroške, ki jih je Komisija neutemeljeno zavrnila kot neupravičene izdatke. Upravičenost izdatkov tožeče stranke potrjujejo dokazi, ki so bili predloženi Evropski komisiji ob reviziji na kraju samem, v nadaljnji korespondenci in pred Splošnim sodiščem.

Tožba, vložena 22. marca 2017 – EKETA/Komisija**(Zadeva T-190/17)**

(2017/C 151/56)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahteva iz bremepisa št. 3241615289/29.11.2016, ki jo je Evropska komisija naslovila na EKETA zaradi vračila zneska 172 992,15 EUR, ki ustreza plačilu, ki ga je EKETA prejela za projekt CATER, ni utemeljena za znesek 112 737,15 EUR;
- ugotovi, da je znesek 112 737,15 EUR upravičen izdatek in da EKETA tega zneska ni dolžna vrniti Evropski komisiji,
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. S predmetno tožbo Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) izpodbija zahtevo Komisije iz bremepisa št. 3241615289/29.11.2016 v zvezi z udeležbo pri projektu CATER. S tem bremepisom Komisije od EKETA zahteva vračilo dela plačila, ki ga je prejela za projekt CATER, v znesku 172 992,15 EUR. Zahteva je posledica revizije na kraju samem, ki jo je Komisija izvedla v prostorih tožeče stranke.
2. V tem okviru tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj v skladu s členom 272 PDEU ugotovi, da od zgoraj navedenega zneska iz bremepisa znesek 112 737,15 EUR predstavlja upravičeni izdatek in da EKETA Komisiji tega zneska ni dolžna vrniti.
3. EKETA poudarja, da zgoraj navedeni znesek 112 737,15 EUR obsega upravičene izdatke za osebje in posredne stroške, ki jih je Komisija neutemeljeno zavrnila kot neupravičene izdatke. Upravičenost izdatkov tožeče stranke potrjujejo dokazi, ki so bili predloženi Evropski komisiji ob reviziji na kraju samem, v nadaljnji korespondenci in pred Splošnim sodiščem.

Tožba, vložena 27. marca 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Shade of pink)**(Zadeva T-195/17)**

(2017/C 151/57)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: CeramTec (Plochingen, Nemčija) (zastopnika: A. Renck in E. Nicolás Gómez, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: C5 Medical Werks (Grand Junction, Kolorado, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka rožnate barve – znamka Unije št. 10 214 95

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 15. februarja 2017 v zadevi R 930/2016-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in drugi stranki v postopku, če bo intervenirala, naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev členov 59 in 83 Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 27. marca 2017 – Naftogaz of Ukraine/Komisija

(Zadeva T-196/17)

(2017/C 151/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kijev, Ukrajina) (zastopniki: D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak, in M. Krakowiak, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Komisije C(2016) 6950 z dne 28. oktobra 2016 o reviziji izvzetja v zvezi z dostopom tretje stranke do omrežja in reguliranjem tarif, ki je bilo družbi Ostseepipeline-Anbindungsleitung odobreno na podlagi Direktive 2003/55/ES, in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Sklep Komisije iz leta 2016 je ničen in neveljaven zaradi nepristojnosti

- Člen 36(9) Direktive 2009/73/ES Komisiji ne daje pristojnosti za odobritev sklepa regulativnega organa o spremembi izvzetja, ki je bilo dodeljeno na podlagi člena 36(1) in je bilo prej že odobreno.
- Podredno, če Komisija ima pristojnost za odobritev takega sklepa, ima to pristojnost le v omejenih primerih, kot na primer kadar je po prejšnjem sklepu o odobritvi prišlo do vsebinske spremembe okoliščin. Če bi bilo drugače, bi to omajalo načelo pravne varnosti. Komisija v okoliščinah v tej zadevi ni bila upravičena sprejeti izpodbijanega sklepa.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 36(1) Direktive 2009/73/ES

- Podredno, če je bila Komisija načeloma pristojna za sprejetje izpodbijanega sklepa, bi lahko to pravilno storila le, če bi bila merila iz člena 36(1) Direktive 2009/73/ES izpolnjena.
- Sprejetje sklepa pomeni kršitev člena 36(1)(a). Sklep ne bo povečal konkurence pri oskrbi s plinom in ne bo povečal zanesljivosti oskrbe v državah EU iz Srednje in Vzhodne Evrope in znotraj energetske skupnosti.
- Sprejetje sklepa pomeni kršitev člena 36(1)(b). Investicijsko tveganje ne obstaja, saj je plinovod operativen od julija 2011.
- Sprejetje sklepa pomeni kršitev člena 36(1)(e). Sklep ovira konkurenco in učinkovito delovanje notranjega trga v EU in v energetske skupnosti, saj lahko okrepi prevladujoč položaj družbe PJSC Gazprom in z njo povezanih družb na upoštevnem geografskem trgu in prispeva k delitvi notranjega trga po nacionalnih mejah.

3. Tretji tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev

- Sklep ne vsebuje zadostne obrazložitve razlogov, na katerih temeljijo ugotovitve Komisije, kar je kršitev člena 296 PDEU.

4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev člena 216(2) PDEU

- V skladu s členom 216(2) PDEU so mednarodni sporazumi, ki jih sprejme Evropska unija, zavezujoči za institucije Unije.
- Sklep bi lahko destabiliziral regulativni in tržni okvir, ki spodbuja konkurenčnost v plinskih omrežjih, zmanjšal zanesljivost oskrbe in zaustavil razvoj konkurence, zato krši člen 6 Pogodbe o ustanovitvi energetske skupnosti. Sklep družbi Gazprom omogoča zlorabo prevladujočega položaja na upoštevnem trgu, zato krši člen 18 Pogodbe o ustanovitvi energetske skupnosti.
- Sklep ovira konkurenco v energetske sektorju, kar je kršitev člena 6(1) Pogodbe o energetske listini. Sklep družbo Gazprom kot investitorja ugodneje obravnava in ovira investicije družbe Naftogaz v ukrajinski sistem za prenos plina, kar je kršitev člena 10(1) Energetske listine.
- Sklep je bil sprejet brez posvetovanja z Ukrajino ali sodelovanja z njo, kar je kršitev člena 274 Pridružitvenega sporazuma med EU in Ukrajino.

Tožba, vložena 28. marca 2017 – Abel in drugi/Komisija

(Zadeva T-197/17)

(2017/C 151/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Marc Abel (Montreuil, Francija) in 1438 drugih tožnikov (zastopnik: J. Assous, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi nepravilnost ravnanja Evropske komisije;
- ugotovi, da je tožečim strankam nastala škoda zaradi sprejetja Uredbe Komisije (EU) 2016/646 z dne 20. aprila 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 692/2008 glede emisij iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 6);

- Evropski komisiji naloži plačilo 1 000 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, ki je tožčim strankam nastala zaradi sprejetja takšne Uredbe, in simboličnega zneska 1 EUR za povrnitev premoženjske škode;
- izda odredbo, s katero Evropsko komisijo zaveže, da „dokončni faktor skladnosti“, ki je bil uveden z Uredbo (EU) 2016/646, omeji na 1 in opusti „časni faktor skladnosti“, ki ima določeno vrednost je 2,1;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo naslednje tožbene razloge.

1. Tožena stranka je pri sprejetju zadevne Uredbe v okviru izvajanja svoje pristojnosti, ki sta ji jo v skladu s Sklepom Sveta z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, str. 1) podelila Evropski parlament in Svet, storila napake. Konkretno gre za:
  - kršitev primarne in sekundarne zakonodaje Unije na področju okolja;
  - kršitev subsidiarnih norm prava Skupnosti, kot so splošna načela nenazadovanja, previdnosti, preventivnega delovanja, ukrepanja pri viru in „onesnaževalec plača“;
  - zlorabo postopkovnih pravil, ker Komisija za spremembo bistvenega elementa Uredbe (ES) št. 715/2007 ni smela uporabiti regulativnega postopka s pregledom;
  - bistvene kršitve postopka, ker zadevna Uredba ni bila deležna demokratičnih jamstev, ki jih nudi redni zakonodajni postopek soodločanja Evropskega parlamenta in Sveta.
2. Obstoj resnične in gotove škode ter neposredne vzročne zveze med ravnanjem Komisije in zatrjevano škodo.

Tožba, vložena 29. marca 2017 – EKETA/Komisija

(Zadeva T-198/17)

(2017/C 151/60)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in S. Paliou, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da zahteva iz bremepisa št. 3241615335/29.11.2016, ki jo je Evropska komisija naslovila na EKETA zaradi vračila zneska 38 241,00 EUR, ki ustreza plačilu, ki ga je EKETA prejela za projekt ACTIBIO, ni utemeljena za znesek 9 353,56 EUR;

- ugotovi, da je znesek 9 353,56 EUR upravičen izdatek in da EKETA tega zneska ni dolžna vrniti Evropski komisiji,
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. S predmetno tožbo Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) izpodbija zahtevo Komisije iz bremepisa 3241615335/29.11.2016 v zvezi z udeležbo pri projektu ACTIBIO. S tem bremepisom Komisije od EKETA zahteva vračilo dela plačila, ki ga je prejela za projekt ACTIBIO, v znesku 38 241,00 EUR. Zahteva je posledica revizije na kraju samem, ki jo je Komisija izvedla v prostorih tožeče stranke.
  2. V tem okviru tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj v skladu s členom 272 PDEU ugotovi, da od zgoraj navedenega zneska iz bremepisa znesek 9 353,56 EUR predstavlja upravičeni izdatek in da EKETA Komisiji tega zneska ni dolžna vrniti.
  3. EKETA poudarja, da zgoraj navedeni znesek 9 353,56 EUR obsega upravičene izdatke za osebje in posredne stroške, ki jih je Komisija neutemeljeno zavrnila kot neupravičene izdatke. Upravičenost stroškov tožeče stranke potrjujejo dokazi, ki so bili predloženi Evropski komisiji ob reviziji na kraju samem, v nadaljnji korespondenci in pred Splošnim sodiščem.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL